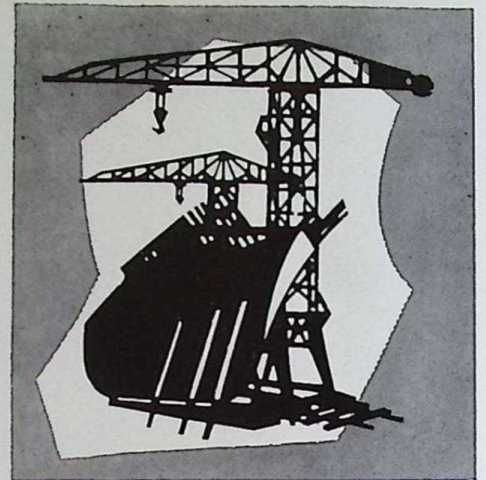

Boele nieuws

JUNI-JULI 1972 No. 154

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's
Scheepswerven
en Machinefabriek N.V.
Bolnes**

Telefoon Rotterdam 010-134862

Telefoon Ridderkerk 01804- 13422

Hoofdredakteur:

J. G. van Beek
telefoon toestel 290

Redaktiekommissie (alf.)

M. J. de Bel
E. H. Koch
Ir. M. J. v. d Wal

Kopij inleveren voor de 15e van elke maand

BIJ DE VOORPLAAT:

Donckse Bos

Het volgende nummer verschijnt in de eerste week van augustus 1972

Zonder toestemming van de redactie mogen geen artikelen, geheel of gedeeltelijk, worden overgenomen.

Druk: Benedictus - N.D.U. - Rotterdam

Nog maar nauwelijks twee weken en het is weer zover. We hebben onze vakantievoorbereidingen getroffen en we zullen allemaal op onze eigen manier de vrije weken genieten, die we zo broodnodig hebben als tegenwicht tegen een jaar van werken. Allemaal op onze eigen manier, naar eigen inzicht, naar eigen smaak, naar eigen behoefte.

Hierboven gebruikten we viermaal het woordje eigen wat een waarschuwing inhoudt. Want, al is het inderdaad zo, dat de vakantie een periode is, waarin we zelf uitmaken wat we doen en laten zullen, we mogen daarbij niet uit het oog verliezen, dat we desondanks met anderen rekening moeten houden. Want naast „eigen” belang is er ook nog het algemeen belang.

Een algemeen belang, zeker in de vakantie-tijd, is o.a. het schoonhouden van onze omgeving. En hiervoor willen we voor de zoveelste maal in ons blad een pleidooi houden.

Helaas is het in ons land met de reinheid droevig gesteld. Overal, waar mensen bij elkaar geweest zijn, vind je de troep, die ze achtergelaten hebben. Lege bierblikjes, bekerjjes, plastic zakken, schillen, dozen, peuken...

Het nonchalant weggoeden van verpakkingsmateriaal is nog steeds een gewoontegedrag. Dat gewoontegedrag heeft onze natuurgebieden er niet fraaier op gemaakt. Want ook daar tref je de rommel aan, die we kwijt moesten en waarvoor we geen betere oplossing wisten dan het op straat of in de sloot, in de rivier, in het bos of op de wei te gooien. Overal, behalve in de prullenbak of vuilniszak.

De fraaie omslagfoto, die amateurfotograaf Jos v. d. Grient in het Donckse bos maakte, dient hier als demonstratie, hoe een omgeving grondig verknoid kan worden. Weggeworpen afval trekt zodanig de aandacht, dat van het omringende natuurschoon niet meer te genieten valt. Het gehele beeld wordt er totaal mee vervalst. Hoe mooi de foto ook is, jammer blijft, dat de boom rechts het slachtoffer werd van „natuurlijfhoppers”, die op een andere manier storende elementen aanbrachten.

Over storen gesproken. We hopen dat u in uw vakantie weinig gestoord zult worden door regenbuien en door natuurbedervers, zodat u intens zult kunnen genieten van onze prachtige natuurschoon. Prettige vakantie!

Nog één blik op het werk en dan . . . wegwezen

Al in vakantiestemming? Mooi zo, wij ook. Dat betekent een vluchtige blik over al het werk, dat op ons bedrijf wordt verricht en dat we straks voor twee weken de rug toe zullen keren. Althans, heel velen van ons.

Van het nieuwbouwfront één nieuwtje. Van Heerema N.V. kregen we de opdracht om een ponton te maken uit de tanker Vibex, die nu nog in H.I. Ambacht bij Fr. Rijdsdijk ligt. 't Moet natuurlijk weer gauw klaar (daarom komen zulk soort opdrachten naar Boele). 't Wordt in ieder geval wel een spectaculair karwei, maar daarover later meer. Eind augustus wil mijnheer Heerema de ponton al in huis hebben, dat wil zeggen in zijn bedrijf natuurlijk.

Het eerste opnemingsvaartuig (1044) gaat 11 juli tewater. Rond dezelfde tijd moet ook de ponton (1046) tewater gelaten worden.

In de reparatie-afdeling waren tegelijkertijd drie zuigers onder behandeling: de Delta Bay, de Tees Bay en de Ham 308. We zullen ze ongetwijfeld zo opknappen, dat men er straks weer een puntje aan kan zuigen.

De „Venus”, een stuk vergane glorie, kreeg een nieuw tunneldek, de „Oak” een nieuw stuk huid aan het voorschip en de Zweedse boot „Foglarö” moest 3000 nieuwe nagels hebben. Dat was weer eens een ouderwets en gezellig stukje geluidshinder in dok 1. Twee klinkploegen deden om het hardst hun best om te bewijzen, dat er bij Boele nog een aardig nageltje geklonken wordt.

En dan de „Orca” natuurlijk. Nadat het schip op 8 juni was gedoopt, werd op 13 en 14 juni de technische proeftocht gehouden, teneinde aan te tonen dat de door ons nieuw geïnstalleerde motorkamer voor haar taak berekend is.

Met een gerust hart kan gezegd worden, dat het een zeer geslaagde proefvaart is geweest. Manoevreerproeven, volle kracht varen gedurende minstens 6 uur (de zogenaamde duurproef), werden zonder moeilijkheden uitgevoerd. Ook de spectaculaire proef: het van vol vermogen vooruit snel terugschakelen naar vol vermogen achteruit om zo snel mogelijk de snelheid uit het schip te halen (de zogenaamde „crash stop”) verliep naar wens.

De snelheid van het schip, die na het aanbouwen van de grote zijkasten natuurlijk een open vraag was, is de rederij alleszins meegevallen.

Het door onze timmerlieden in recordtijd ingetimmerde nieuwe stuurhuis voldeed uitstekend. De kapitein en stuurlieden waren enthousiast over de uitvoering en afwerking.

In het algemeen kan gezegd worden, dat

de gehele verbouwing een succesvol karwei is geweest.

Zo. Met dit kort, maar krachtig overzicht moet u het ditmaal stellen. Want in gedachten zitten we al op de Veluwe.

De „Orca” op weg naar de Waalhaven.

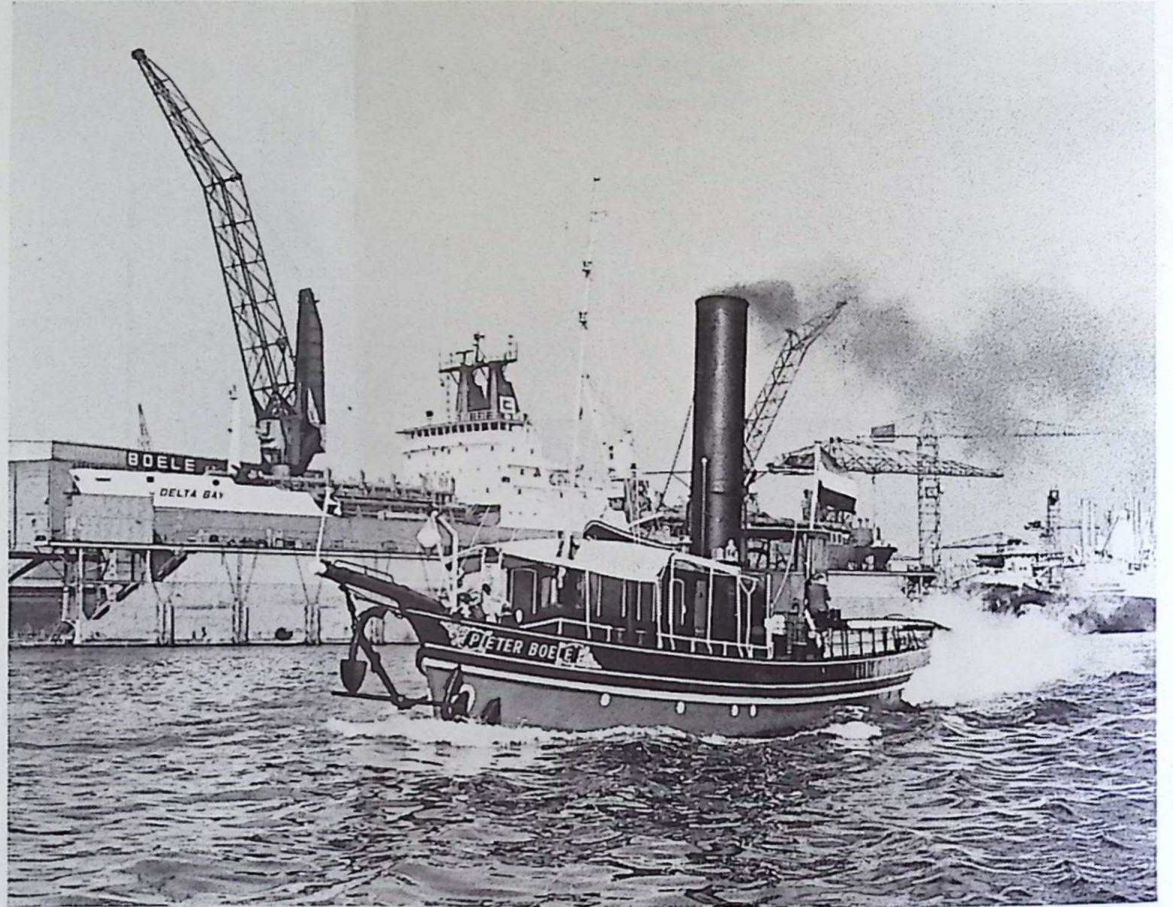
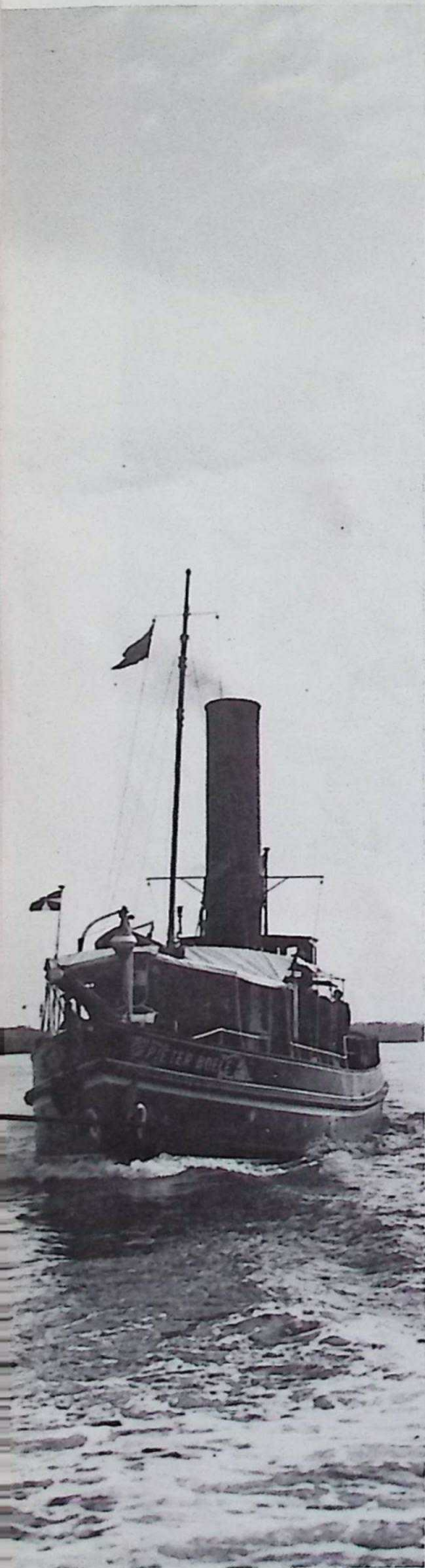
Onze adjunct-direkteur ir. A. Kuiper bood de doopster een set kleurenfoto's van de Orca en een exemplaar van Boele-Nieuws aan, waarin de Orca beschreven staat.

Huidreparatie aan de „Oak”.

Dit is de „Vibex”, waaruit we de nieuwe ponton voor Heerema N.V. moeten maken.

Pieter Boele herdoopte de „Pieter Boele" met zijn eigen doopbeker.

DE „PIETER BOELE”

de beul van de Rijn weer in oude glorie hersteld

Brander A. v. Osch met zijn kunstwerkje.

Onder de gasten van de eerste proeftocht bevonden zich mevr. Groeninx-van Zoelen en mevr. Boele-Rijsdijk, die al gauw in druk gesprek gewikkeld waren.

Het terugkopen van de „Pieter Boele” door ons bedrijf is een goede greep geweest.

Het motief was uitsluitend ideeel. Zo'n prachtige, historische boot naar de sloop... nee, dat mocht niet. Maar gebruiken konden we de boot ook niet, want een stoomsleeperboot is tegenwoordig niet meer rendabel. De reden om tot koop over te gaan werd alleen ingegeven door de gedachte, dat... ja, 't is wat moeilijk om dat goed uit te drukken... 't zou zo verschrikkelijk zonde zijn om weer iets moois te zien verdwijnen. We moeten in onze huidige samenleving toch al zo veel prijsgeven.

Achteraf gezien heeft ons bedrijf echter met het terugkopen van de sloopboot wel eer ingelegd. Er bestaat grote waardering voor van vele zijden. Zo kon het zelfs gebeuren dat U op zaterdag 6 mei j.l. plotseling de „Pieter Boele” Uw huiskamer binnen kon zien varen op het televisiescherm. Het N.O.S.-journaal hechtte zoveel waarde aan het onderwerp, dat zij besloot het eerste officiële tochtje van de „Pieter Boele” in haar uitzending van 19.00 uur op te nemen.

Het eerste officiële tochtje onder de nieuwe naam, waarvan U weet, dat ze ontleend is aan de stichter van ons bedrijf, Pieter Boele, geboren in 1827 — overleden in 1887. Vóór de aanvang van dit tochtje vond een plechtigheid plaats, waarbij weer een Pieter Boele een hoofdrol toebedeeld was. De sloopboot werd namelijk herdoopt door Pieter Boele, zoon van onze huidige directeur G. J. Boele en telg uit de vijfde generatie.

Een gelukkige omstandigheid was dat het weer meewerkte. Want de ruim twintig genodigden (waaronder de Engelse ambassadeur Mr. Tomkins) zouden bij regenachtig weer beslist niet allemaal een droog plekje hebben kunnen vinden.

Ook de sloopboot zelf zorgde voor een geslaagd festijn door zich kranig door de golven te spoeden en de cameraman van de N.O.S. te verblijden met een

stevige sliert zwarte rook uit de pijp. Want dat maakt het beeld interessant.

Wie niet blij was met die sliert rook was de vorige eigenaar, de heer Willy Tyssen te Dordrecht. Hij voer 37 jaar op de toenmalige „Speculant”. Toen hij zijn „Speculant” plotseling op de T.V. zag verschijnen, werd hij emotioneel erg aangegrepen. En zijn vrouw niet minder. En de telefoon maar rammen van vrienden en kennissen, die hen wilden waarschuwen, dat de „Speculant” op de T.V. was.

's Maandagsmorgens vroeg al belde mijnheer Tyssen ons op. Vertelde eerst hoe verrast hij was, toen zijn oude boot in de kamer kwam en dat hij er bijzonder van onder de indruk was geraakt. Enne... dat die sliert rook niks nodig was. Dat we misschien niet best wisten, hoe we met die boot moesten varen. En dat we maar eens met hem moesten komen praten.

Wij naar Dordrecht natuurlijk. En nou weten we het precies. Ook, dat de „Pieter Boele” vroeger een bijnaam had, namelijk de Beul van de Rijn. Want in zijn gloriejaren was hij met 450 pk. een krachtpatser van jewelste! Maar 't was ook nog een sierlijke krachtpatser.

De sierlijkheid van de boot is nog vergroot, omdat in de trant van de goeie ouwe tijd, de naam Pieter Boele gevat werd in een ornamentiek, dat in eigen bedrijf werd gemaakt. Brander A. van Osch leverde een knap stukje vakwerk door het hele geval met vaste hand uit te branden. Trouwens, het in oude staat herstellen van de boot heeft nog heel wat werk met zich meegebracht. Het overhalen van de machine-installatie, het diverse ijzer- en houtwerk, het schilderwerk enz. kostte heel wat tijd.

Maar, zoals gezegd, we hebben er veel eer mee ingelegd en de „Pieter Boele” zal in de toekomst stellig meermalen dienst gaan doen als een drijvend en varend visitekaartje van:

Boele's Scheepswerven en Machinefabriek N.V.

Het uitwuiven van

bouwno. 1040 m.s. „GRIEG”

Op woensdagavond 26 april 1972 werden aan de Lloydkade voor de laatste maal de trossen van de „Grieg” losgegooid. Het schip vertrok naar Antwerpen om daar lading op te nemen om vervolgens door te varen naar Le Havre. En van Le Havre, na auto's geladen te hebben, naar Zweden. Waarmee de „Grieg” dan zijn eerste dienstje erop zou hebben zitten. Daar is het één en ander aan voorafgegaan. Met koortsachtige spanning is er gewerkt om de geplande vertrektijd ook werkelijk haalbaar te maken. Er zijn nu eenmaal duizend en één dingen, die daarvoor in orde gemaakt moeten worden. Op het laatste nippertje doemen altijd weer problemen en probleempjes op, die een venijnige streep door een rekening kunnen halen. Afijn, de boot is weg en dat zal voor de betrokkenen een flinke opluchting betekend hebben.

Laten we eens kijken op welke wijze het afscheid van Grieg verliep. De officiële overdracht vond plaats op zaterdagmorgen, 22 april 1972. Om precies te zijn om 11.00 uur. De gasten, die per auto aan de Lloydkade arriveerden, maakten eerst een soort ererondje door het schip. U weet, dat kan op deze boot. Inrijden via het achterschip en door vele op- en afgangetjes kan je al slingerend het schip door.

Op het hoofddek stond een klein podium, waarop allereerst pater Sol uit Rotterdam plaatsnam om het schip te wijden. Hierna nam Madame Leonard, echtgenote van de Directeur van de Handelsvloot bij het Franse Ministerie van Koopvaardij, de traditionele champagnefles ter hand en smeed de fles tegen de voorzijde van de opbouw kapot

Vervolgens overhandigde de heer G. J. Boele een armband aan de doopster ter herinnering aan deze gebeurtenis. In zijn speech zei hij o.a.:

„Mevrouw Leonard, ik feliciteer U met de doop van dit schip en ik feliciteer het schip met zo'n charmante doopster. Ik denk zelfs, dat de componist Grieg dankbaar geweest zou zijn als hij zo'n peetmoeder gehad zou hebben. Aan de andere kant zou hij geïmponeerd geweest zijn door de melodie, die uit het inwendige van het schip komt, als zo'n 1400 auto's in 2½ uur van boord gereden worden.

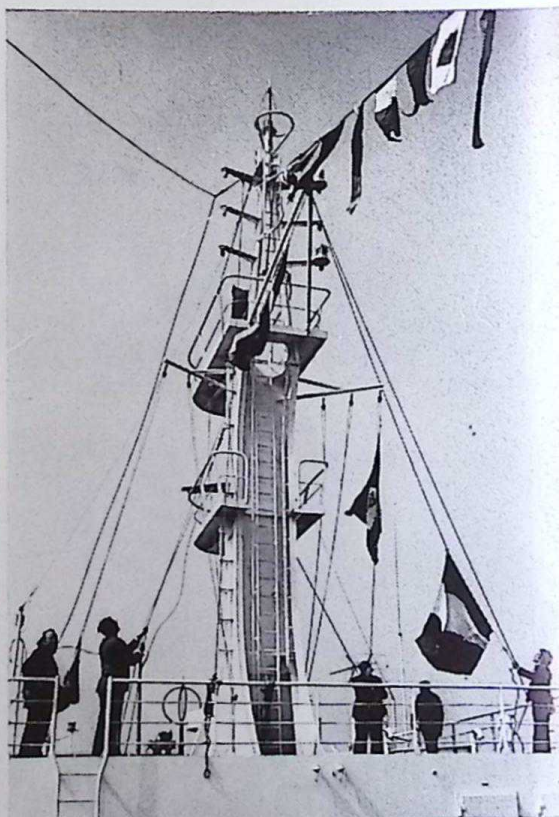
Als scheepsbouwers hebben we bij het afleveren van een schip altijd het vreemde gevoel, dat er iets van ons weggenomen wordt. Gelukkig volgen weer andere projecten, zodat we ons weer kunnen concentreren op de toekomst.

Graag wil ik hier uitspreken, dat de bouw van dit schip geschiedde in goede samenwerking tussen de maatschappij en onze werf en onze dank gaat daarom uit naar al degenen, die daaraan gestalte gegeven hebben. We zullen nu overgaan tot de vlagwisseling.”

Tijdens het hijsen van de Franse vlag klonk uit de geluidsinstallatie het Franse volkslied. Een leuke gedachte was om tijdens de overdrachtsceremonie als achtergrondmuziek befaamde melodieën van Edward Grieg te laten klinken.

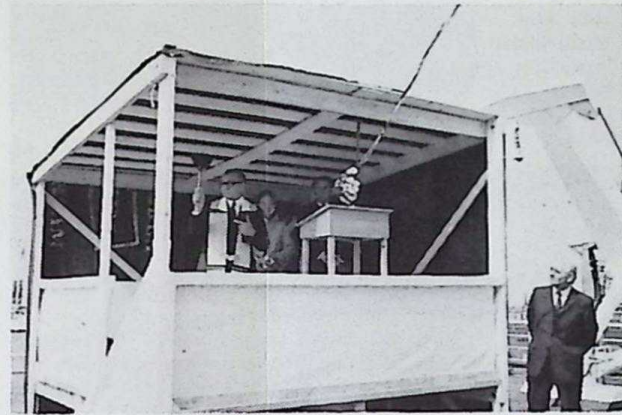
Een dankwoord werd gesproken door de president-directeur van de rederij, waarna de Franse gasten met hun gastheren in de gelegenheid werden gesteld om per Spido-boot een indruk te krijgen van de Rotterdamse havens.

De gasten maakten eerst een kleine „Tour de France” door het schip.

De vlaguitwisseling vond plaats met de klanken van de Marseillaise.

De wijding van het schip door pater Sol.

De doopster kreeg een prachtige armband.

„Wat krijgen we nou nog, Ab?” zei C. de Snoo op de voorlaatste dag tegen A. Ouwens, toen er in de machinekamer onder hoogspanning gewerkt moest worden.

En dit is de sympathieke inspecteur monsieur Le Van Cahn, wiens stemming steeg naarmate zijn broek zakte.

Daag...!

OP ZATERDAG 20 mei 1972 zijn we met 2 bussen om 08.00 uur vertrokken.

De zon scheen op z'n Spaans en de stemming was opperbest, gezien het geklap en gezang.

We reden richting Haarzuilens via Gouda, Woerden, Harmelen en Vleuten. In het dorp Haarzuilens aangekomen dronken we een kop koffie met gebak in een Oud Hollands restaurant.

Daarna werd er rond gekeken in het typische dorpje met zijn oude huisjes en gekleurde blinden rondom het met oude bomen omgeven dorpspleintje.

Na de bezichtiging ging de reis weer verder langs de rivier de Vecht, waarbij we de plaatsjes Breukelen, Loenen en Abcoude doorkwamen.

Aangezien we naar Marken gingen, kregen we ook een beeld van de veel besproken Bijlmermeer en de buitenwijken van Amsterdam.

In Marken aangekomen waren onder de stralende zon de bijzondere huisjes en kleding der mensen de moeite waard om er een tijdje door te brengen.

Na Marken reden we rond de Gouwzee naar Volendam, waar de koffietafel reeds stond te wachten.

Nadat we Volendam bekeken hadden ging de rit via Amsterdam, Diemen en Muiden naar Zuidelijk Flevoland.

Langs de dijk en door de half drooggevalen polders reden we naar Harderwijk, waar we het „Dolfinarium” bezochten.

Van al dat gespartel in het water van die beesten, kreeg iedereen zo'n dorst dat we na afloop een heerlijk biertje gingen drinken op het terras van één van de hotels.

Vanaf Harderwijk ging de reis verder door de bossen via Ermelo, Putten, Amersfoort, door de Leusderheide naar Zeist.

Daar dineerden wij in het „Jagershuis”, waarna we weer richting Bolnes gingen. Om ongeveer 10.00 uur 's avonds stopten de bussen en er was een einde gekomen aan de jaarlijkse busreis voor onze buitenlandse medewerkers.

Het geheel mocht een geslaagde reis genoemd worden, mede doordat het weer reusachtig meewerkte.

EL SÁBADO día 20 de mayo de 1972 salimos a las 08,00 horas con dos autobuses. Hacía un sol a estilo español y todos estábamos de un humor estupendo como se podía deducir del palmoreo y cante.

Fuimos dirección Haarzuilens via Gouda, Woerden, Harmelen y Vleuten. Llegados a la aldea Haarzuilens bebimos una taza de café con pastel en un restaurante Antiguo Holandés.

A continuación paseamos por la típica aldea y vimos viejas casitas con sus contraventanas de colores alrededor de la plazoleta rodeada de viejos árboles.

Después de este paseo proseguimos el viaje a lo largo del río „de Vecht” pasando por los pueblos Breukelen, Loenen y Abcoude.

Como íbamos a Marken también tuvimos oportunidad de echar un vistazo al „Bijlmermeer” y a los barrios extremos de Amsterdam.

Una vez llegados a Marken tuvimos ocasión de admirar, bajo un radiante sol, las singulares casitas y trajes de los habitantes, quedando aquí algún tiempo por merecer la pena verlo todo tranquilamente.

Después de Marken fuimos, dando la vuelta por el „Gouwzee”, a Volendam donde ya nos estaban esperando con la mesa puesta. Tras de habar visto Volendam continuamos nuestra gira via Amsterdam, Diemen y Muiden, a „Flevoland” Meridional.

Circulamos a lo largo del dique y por los polders medio desecados yendo dirección Harderwijk donde visitamos el „Delfinario”. Al ver tanto chapoteo de los animales nos entró a todos tanta sed que fuimos a saciarla con un sabrosa cerveza en la terraza de uno de los hoteles.

Desde Harderwijk proseguimos la excursión por bosques via Ermelo, Putten, Amersfoort, pasando por „Leusderheide” (= brezales de Leusde) a Zeist.

Allí cenamos en el „Jagershuis” (= Casa de caza), volviendo después de la cena a encaminarnos hacia Bolnes.

Aproximadamente a las 10,00 horas de la noche pararon los autobuses finalizando con ello la gira de autobus que anualmente hacemos con nuestros cooperadores extranjeros.

En su totalidad podemos decir que el viaje ha tenido éxito, habiendo contribuido también a este éxito el buen tiempo que tuvo a bien acompañarnos.

Busreis Spaanse medewerkers

Excursion en autobus de cooperadores Españoles

Kontaktavonden waren van dubieus gehalte

Als we zeggen, dat de kontaktavonden, die op 21 april en 10 mei door het gezelschap van Ted de Braak werden verzorgd, van dubieus gehalte waren, dan bedoelen we daar geenszins mee te zeggen, dat het vakmanschap van de optredende artiesten in twijfel ge-

trokken zou moeten worden. Integendeel zelfs. Ted de Braak, die we zo goed kennen van het televisieprogramma Farce Majeure en

aanvaardbaar moet zijn. We hebben uiteraard een gemengd publiek en dat publiek komt niet om nagenoeg de hele avond te luisteren naar toespelingen en grappen over één en hetzelfde onderwerp.

En U begrijpt welk onderwerp dat is. Sex is in, nietwaar? Akkoord. En we vinden het ook helemaal niet erg, als daar grapjes over gemaakt worden. Maar een hele avond? Nee. Dan gaan we toch echt het idee krijgen, dat men van de gedachte uitgegaan is, dat het toch maar voor de provincie is. Die mensen daar in die dorpen en zo, die moeten lachen. En dat kan het beste met zoveel mogelijk schuins. Succes verzekerd. Daarom vonden we het programma van Ted de Braak, ondanks zijn vakmanschap, bijzonder bedenkelijk. Nu kunt U allerlei tegenargumenten aanvoeren, zoals „die man heeft toch geen tijd om een programma uit te kienen zoals bijvoorbeeld Toon Hermans dat doet” en dan hebt U misschien wel gelijk. Maar dat neemt niet weg, dat het feit van dat „programma van minder allooi” daar lag.

Humor bestrijkt een veel groter terrein dan de eenzijdigheid van de kontaktavonden deed vermoeden. Er zijn vele soorten humor. Van de meest fijnzinnige tot de meest grove. In schier alle onderdelen van het leven steekt humor. Je moet er gevoel voor hebben om het te ontdekken. Wij bezitten in Nederland een stel begaafde ontdekkers van de humor. Toon Hermans, Wim Sonneveld, Simon Carmiggelt, Jules de Corte, we doen zo maar een greep. Zij zien de humor, ze spelen er mee en bespelen daarmee het publiek. En ze maken er ons deelgenoot van. 't Zij mondeling, 't zij schriftelijk. Zij bereiken ons met hun humor op vele manieren. Dat het gezelschap Ted de Braak het maar op één manier deed, hebben we jammer gevonden.

Ted de Braak en Mieke Bos tijdens hun optreden in onze kantine.

De enquête over de kontaktavonden

In de laatste twee bestuursvergaderingen is het plan naar voren gekomen om de jaarlijkse kontaktavonden eens een andere vorm en inhoud te geven. Hierover is lang gediscussieerd. Uiteindelijk werd besloten de leden ook in de gelegenheid te stellen hun wensen kenbaar te maken. Dit heeft inmiddels plaatsgevonden door een enquête te houden tijdens de laatste kontaktavonden. In deze enquête werden verschillende mogelijkheden genoemd.

De meeste stemmen waren voor het handhaven van het huidige aantal avonden met het optreden van een bekend artiest met zijn of haar eigen gezelschap.

Op de tweede plaats gingen de wensen uit naar één kontaktavond per jaar in de vorm van een „open avond” met diverse attracties in alle zalen van het kantinegebouw. Een avond waarop verschillende variété-artiesten zoals goochelaars, trampolinespringers, jongleurs etc., kwam als derde uit de bus.

Het bestuur heeft nu besloten om dit jaar nog 2 kontaktavonden (najaar) met een avondvullend programma van een bekend gezelschap te verzorgen.

In 1973 zal getracht worden de mensen van beide andere groepen tevreden te stellen. Hiermede hoopt het bestuur dan tegemoet te komen aan de wens in de toekomst enige afwisseling in de programma's van de kontaktavonden te brengen.

die daarin altijd zo'n voortreffelijke rol speelt, rangschikken we graag in de categorie „goede artiesten”. Zijn ongekunsteld optreden in het televisieprogramma „Met liedjes het land in” en zijn aandeel in het radio-programma „Van twaalf tot twee” geven bovendien nog blijk van de energie, die deze man op moet brengen om zo'n overladen programma te kunnen afwerken.

Naast deze vaste rubrieken van Ted gaat hij dan nog met zijn Tête à Ted II, zo heet zijn cabaretprogramma 1972, de provincie in. Zo noemen ze dat in vaktermen. Ook wij kregen twee avonden Tête à Ted en zoals gezegd, we vonden het gehalte beneden peil. En dat van zo'n vakman.

U kunt uiteraard met ons van mening verschillen. Misschien hebt U het wel zo'n avond gevonden! Best mogelijk. Maar waar wij in onze nabeschouwing graag de nadruk op willen leggen is, dat op een kontaktavond een programma voor iedereen

NAAR MIJN REIS NOORWEGEN

Woensdag 10 mei

Negen uur 's morgens. Iedereen verzamelde zich in de kantine. Er heerste een goede stemming. Toen iedereen aanwezig bleek te zijn, begaven we ons naar de bus. Het was regenachtig weer. Hr. van Beek was al aanwezig om de eerste foto's te maken. We vertrokken om 9.30 uur, precies op tijd. We waren nog maar net op weg, toen de eerste hindernis opdook. Ze waren een huis aan het afbreken aan de Lagendijk, waardoor we oponthoud hadden. Toch waren we op tijd op Schiphol en nadat we onze koffers afgegeven hadden, waar we een doos Haagse Hopjes kregen en we op de foto waren gegaan, mochten we gaan winkelen in de tax-free shop. Half twaalf verzamelden we ons bij de uitgang en gingen naar het vliegtuig. Er werd afscheid genomen van Hr. Boele en Hr. Cieraad en om twaalf uur gingen we de lucht in. We kregen een heerlijke lunch en de cockpit werd bekeken. De gezagvoerder was mr. Hoofs, de captain Kruiff en de stewardessen miss Ahaus en miss Donné. Het type vliegtuig was een F28, met als naam „Prinses Margriet”. De afstand van Amsterdam naar Oslo was 1000 km.

Om 13.30 landden we op het vliegveld Fornebu. Daar werden we verwelkomd door miss Detlov, een Noorse mevrouw, die de komende dagen onze gids zou zijn. Ze sprak Engels.

We gingen met de bus verder, kwamen door Oslo, waar op dat moment een hevige brand woedde en na een half uurtje waren we op de plaats van bestemming, het jeugdhotel in Haraldsheim.

We gingen onze koffers uitpakken en onze bedden opmaken, wat wel wat moeilijkheden gaf, vooral bij de jon-

Aan de deelnemers van de jeugdreis naar Noorwegen werd gevraagd om een verslag te schrijven over al hun belevenissen.

Een goed verhaal vonden we het verslag van Wil van Galen, medewerkster van de salarisadministratie, dat we hierbij onverkort plaatsen. Uiteraard onder dankzegging aan de schrijfster!

gens en deze haalden de meisjes erbij. Daarna gingen we de omgeving wat verkennen en kochten ansichtkaarten. Om zes uur gingen we eten, maar velen lieten het staan.

Zeven uur vertrokken we naar een jeugdsoos, waar we wat te drinken kregen aangeboden. Het was reuze gezellig. Om elf uur gingen we weer naar ons „home”.

Donderdag 11 mei

Ontbijt om 8 uur. Maar o wéé, het brood was keihard, dus namen we maar een knäckerbroodje. 9 uur stapten we op en bezochten de hoogste uitzichttoren van het noorden. Met een lift gingen we naar boven en hadden daar een prachtig uitzicht. Beneden lag zelfs nog wat sneeuw. De parkeerplaats wordt 's winters gebruikt als schaatsbaan.

Daarna bezochten we een skischans. We reden verder en bezochten de vikingschepen en gingen daarna weer verder en brachten een bezoek aan de „Kon-Tiki”, het vlot van Thor Heyerdahl en zagen ook de soorten vis die hij onderweg tegengekomen was. We staken een pleintje over en bekeken het poolschip „Fram”, waarmee Nansen en Amundsen hun poolexpedities maakten.

Het was allemaal erg interessant. Ook bezochten we een blote beelden park. Om 11 uur gingen we met de veerpont terug naar de stad om daar de lunch aan boord van het schoolschip, de „Christian Radich” te gebruiken. De lunch kwam tevoorschijn uit een grote plastic zak en iedereen kreeg 4 boterhammen, beschimmeld of keihard, er werd dan ook niet veel van gegeten. Kleurenfoto's werden gemaakt.

We bleven daar nog een poosje en

gingen toen in de buurt een oorlogsmuseum bezoeken. Daarna gingen we weer terug naar het schip, waar een man accordeon speelde, vnl. hollandse liedjes, wat erg leuk was. We kregen ook limonade.

Om zeven uur vertrokken we, nog steeds met een lege maag, maar dankzij miss Detlov kregen we allemaal een bord patat en worst, wat ons heerlijk smaakte. We gingen verder en kwamen in de herberg aan om 9 uur en waren te laat voor het eten, maar ze waren erg vriendelijk en ons potje werd gewarmd: peen en erwtes met worst, dat smaakte goed. We ruimden de zaal op en gingen daarna met de tram naar de stad. We wilden een bioscoopje pikken, maar alles was uitverkocht. We verdeelden ons in groepen en we gingen wat drinken. We gingen terug naar de tram, waar we grote lol hadden en kwamen om 10 uur in de herberg aan. Iedereen zocht al gauw zijn nestje op, want we hadden een drukke, maar fijne dag gehad.

Vrijdag 12 mei

Na het ontbijt vertrokken we direct en bezochten het Noorse classificatiebureau: „Det Norske Veritas”. We kregen daar eerst een film te zien, van wat het bedrijf zoal deed. Daarna werden we rondgeleid, eerst door de laboratoria en toen de machines e.d. Als meisje vond ik het toch interessant.

Om half elf vertrokken we weer en na 1½ uur rijden richting Frederikstad, wat een prachtige rit was, bezochten we de Kongstenhallen, waar we heerlijk gegeten hebben. Na het eten gingen we verder en brachten een bezoek aan het „Pluscentrum”, waar we pottbakken, glasblazen en zilversmeden zagen,

wat erg leuk en interessant was om te zien.

Vandaar gingen we naar de Moss en gingen daar verder per schip, waar ook de bus opging. We voeren 40 minuten en kwamen in Horten, waar we het Scheepvaartmuseum bezochten, een gids vertelde ons alles wat we wilden weten en we waren daar dan ook een heel tijdje zoet. Om vijf uur vertrokken we weer om via Drammen terug naar huis te rijden.

Daar bezochten we de „Spiralen". We gingen door een tunnel, wat een en al bocht was en kwamen uit op de top van een gebergte, we hadden een prachtig uitzicht over het stadje Drammen, wat nu aan de voet van het gebergte lag. Er werden daar dan ook veel foto's genomen. We bleven er een poosje en gingen toen terug naar Haraldsheim.

Het was onze laatste avond in Noorwegen en mochten daarom zelf weten waar we heen gingen. Sommigen gingen de stad in, anderen bleven thuis en maakten er een feestje van door bij elkaar op de kamer te kruipen.

Zaterdag 13 mei

Tussen 8 en 9 uur werd de bagage gepakt, bedden afgehaald en gegeten.

Toen dat alles gebeurd was, vertrokken we om 9.45 uur om een bezoek aan het stadhuis van Oslo te brengen. Het was een prachtig stadhuis, vol met muurschilderingen, die elk een betekenis hadden. Dit alles moest heel stil gebeuren, want boven was de trouwzaal en daar liep het storm.

Daarna mochten we gaan winkelen om souvenirs te kopen, maar die waren ontzettend duur.

Ook werd er nog geld opgehaald voor de buschauffeur, die de vier dagen voortreffelijk gereden had en een mooie bos anjers voor miss Detlov.

We lunchten in de stad en om 13.45 uur vertrokken we naar het vliegveld Fornebu, waar we afscheid namen van Miss Detlov, die een geweldige gids voor ons was geweest en we mochten haar ook allemaal erg graag.

Om 3 uur vertrok het vliegtuig, het was een leuke vlucht, vooral omdat we elkaar nu beter kenden dan op de heenweg.

We hadden die 4 dagen prachtig weer gehad en het was erg leuk in de haven van Oslo het schip de „Brott" te zien liggen, wat aan de werf gelegen heeft, zo zagen we nog wat bekends in die vreemde omgeving.

Om 16.30 uur landden we op Schiphol, waar het regende.

We werden afgehaald door Hr. Klomp en Hr. van Beek.

Hierbij wil ik iedereen bedanken, die deze reis mogelijk heeft gemaakt.

Wil van Galen

JEUGDSALARISSCHALEN

LEEFTIJD	JEUGDSCHAAL A					JEUGDSCHAAL B					JEUGDSCHAAL B1				
	Beoordeling					Beoordeling					Beoordeling				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
15	370	376	381	386	392	396	402	408	414	420					
15½	390	396	402	408	414	419	426	432	438	445					
16	411	418	424	430	437	443	450	457	464	471	474	482	489	496	504
16½	440	447	454	461	468	474	482	489	496	504	505	513	521	529	537
17	469	477	484	491	499	506	514	522	530	538	537	546	554	562	571
17½	506	514	522	530	538	545	554	562	570	579	576	585	594	603	612
18	543	552	560	568	577	585	594	603	612	621	616	626	635	644	654
18½	588	597	606	615	624	630	640	649	658	668	661	671	681	691	701
19	633	643	653	663	673	674	685	695	705	716	705	716	727	738	749
19½	682	693	703	713	724	724	735	746	757	768	755	767	778	789	801
20	731	743	754	765	777	774	786	798	810	822	805	818	830	842	855
20½	781	793	805	817	829	823	836	848	860	873	854	867	880	893	906

LEEFTIJD	JEUGDSCHAAL B2					JEUGDSCHAAL C				
	Beoordeling					Beoordeling				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
17	580	589	598	607	616					
17½	619	629	638	647	657					
18	659	669	679	689	699	715	730	745	760	775
18½	703	714	725	736	747	755	771	786	801	817
19	749	761	772	783	795	795	812	828	844	861
19½	798	811	823	835	848	842	860	877	894	912
20	848	861	874	887	900	889	908	926	944	963
20½	896	910	924	938	952	940	960	979	998	1018

LEEFTIJD	JEUGDSCHAAL D				
	Beoordeling				
	A	B	C	D	E
21	1022	1049	1076	1103	1130
21½	1053	1081	1108	1135	1163
22	1084	1113	1141	1169	1198
22½	1110	1139	1168	1197	1226
23	1136	1166	1196	1226	1256
23½	1156	1187	1217	1247	1278

AANLOOPSCHALEN

LEEFTIJD	SALARISGROEP 2					SALARISGROEP 3					SALARISGROEP 4				
	Beoordeling					Beoordeling					Beoordeling				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
21	869	883	896	909	923	938	953	967	981	996	976	994	1011	1028	1046
21½	910	924	938	952	966	973	988	1003	1018	1033	1003	1021	1039	1057	1075
22	952	967	981	995	1010	1009	1025	1040	1055	1071	1030	1049	1067	1085	1104
22½	980	995	1010	1025	1040	1025	1041	1057	1073	1089	1046	1065	1084	1103	1122

LEEFTIJD	SALARISGROEP 5				
	Beoordeling				
	A	B	C	D	E
22	1048	1070	1092	1114	1136
22½	1063	1085	1107	1129	1151
23	1077	1100	1122	1144	1167
23½	1084	1107	1129	1151	1174

LEEFTIJD	SALARISGROEP 6				
	Beoordeling				
	A	B	C	D	E
23	1090	1116	1141	1166	1192
23½	1105	1131	1157	1183	1209
24	1121	1148	1174	1200	1227
24½	1131	1158	1184	1210	1237

LEEFTIJD	SALARISGROEP 7					SALARISGROEP 8					SALARISGROEP 9				
	Beoordeling					Beoordeling					Beoordeling				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
24	1141	1171	1201	1231	1261	1160	1194	1228	1262	1296	1184	1222	1260	1298	1336
24½	1158	1189	1219	1249	1280	1180	1215	1249	1283	1318	1215	1254	1293	1332	1371
25	1175	1206	1237	1268	1299	1201	1236	1271	1306	1341	1247	1287	1327	1367	1407
25½	1188	1220	1251	1282	1314	1219	1255	1290	1325	1361	1276	1317	1357	1397	1438
26						1238	1274	1310	1346	1382	1305	1347	1388	1429	1471
26½						1256	1293	1329	1365	1402	1329	1372	1414	1456	1499

BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V.

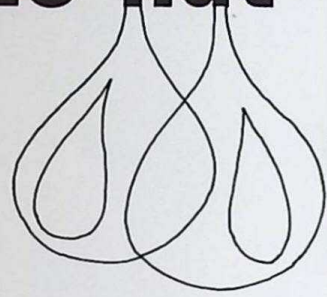
SALARISSCHALEN VAKVOLWASSENEN																				
PERIODIEKEN	Salarisgroep 2 23jr.en ouder					Salarisgroep 3 23jr.en ouder					Salarisgroep 4 23 jr.en ouder					Salarisgroep 5 24jr.en ouder				
	Beoordeling					Beoordeling					Beoordeling					Beoordeling				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
0	1009	1025	1040	1055	1071	1041	1057	1073	1089	1105	1062	1082	1101	1120	1140	1092	1115	1137	1159	1182
1	1018	1034	1049	1064	1080	1051	1067	1083	1099	1115	1073	1093	1112	1131	1151	1105	1128	1151	1174	1197
2	1025	1041	1057	1073	1089	1060	1077	1093	1109	1126	1084	1104	1123	1142	1162	1118	1142	1165	1188	1212
3	1033	1049	1065	1081	1097	1070	1087	1103	1119	1136	1094	1114	1134	1154	1174	1132	1156	1179	1202	1226
4						1079	1096	1112	1128	1145	1104	1124	1144	1164	1184	1144	1168	1192	1216	1240
5											1114	1134	1154	1174	1194	1157	1181	1205	1229	1253
6																1169	1194	1218	1242	1267

PERIODIEKEN	Salarisgroep 6 25jr.en ouder					Salarisgroep 7 26jr.en ouder					Salarisgroep 8 27jr.en ouder					Salarisgroep 9 27 jr.en ouder				
	Beoordeling					Beoordeling					Beoordeling					Beoordeling				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
0	1140	1167	1194	1221	1248	1202	1234	1265	1296	1328	1274	1311	1348	1385	1422	1355	1398	1441	1484	1527
1	1157	1185	1212	1239	1267	1225	1258	1290	1322	1355	1306	1344	1382	1420	1458	1402	1447	1491	1535	1580
2	1175	1203	1230	1257	1285	1249	1282	1315	1348	1381	1338	1377	1416	1455	1494	1449	1495	1541	1587	1633
3	1192	1220	1248	1276	1304	1273	1307	1340	1373	1407	1370	1410	1450	1490	1530	1496	1544	1591	1638	1686
4	1209	1238	1266	1294	1323	1297	1331	1365	1399	1433	1402	1443	1484	1525	1566	1542	1591	1640	1689	1738
5	1225	1254	1283	1312	1341	1320	1355	1390	1425	1460	1435	1477	1518	1559	1601	1588	1639	1689	1739	1790
6	1241	1271	1300	1329	1359	1344	1380	1415	1450	1486	1467	1510	1552	1594	1637	1634	1686	1738	1790	1842
7						1367	1403	1439	1475	1511	1499	1543	1586	1629	1673	1680	1734	1787	1840	1894
8											1531	1576	1620	1664	1709	1726	1781	1836	1891	1946

PERIODIEKEN	Salarisgroep 10					Salarisgroep 11				
	Beoordeling					Beoordeling				
	A	B	C	D	E	A	B	C	D	E
0	1446	1496	1546	1596	1646	1546	1604	1662	1720	1778
1	1509	1562	1614	1666	1719	1628	1690	1751	1812	1874
2	1573	1628	1682	1736	1791	1711	1776	1840	1904	1969
3	1636	1693	1750	1807	1864	1790	1858	1925	1992	2060
4	1700	1759	1818	1877	1936	1867	1937	2007	2077	2147
5	1762	1823	1884	1945	2006	1943	2016	2089	2162	2235
6	1820	1884	1947	2010	2074	2019	2095	2171	2247	2323
7	1879	1945	2010	2075	2141	2095	2174	2253	2332	2411
8	1937	2005	2072	2139	2207	2172	2254	2335	2416	2498

Salarisschalen
per 1-7-1972

De 27ste reis was zo nat -

Topzwaar
door een
knaksigaar.

„Leg neer die bal!”

Weet u
hier ergens
een stil,
droog plekkie?”

„Ober,
ik ben niet
van uw hofmakerij
gediend.”

Een druilrige regen overgoot de deelnemers aan Boele's jaarlijkse uitstapje, toen ze op de diverse stopplaatsen door de bussen werden opgehaald. En zo zou het de hele dag blijven.

Maar dat wisten we om half acht bij het instappen nog niet. Toen keken we elkaar nog aan als onverbeterlijke optimisten ... 't zal nog wel opklaren. Toen stond dat leuke hoedje van mijnheer De Weerd nog jolig schuin. Naarmate de dag vorderde, doorweekte het hoedje echter en werd een symbool van trieste berusting.

We reden naar Oisterwijk. In Groot-Speyk kregen we koffie met een enorme lel gebak erbij. Het volgende traject voerde dwars door Brabant naar Berg en Dal in Nijmegen. Het landschap lag er troosteloos bij voorzover dat door de beslagen busruiten waarneembaar was.

De koffiemaaltijd in Erica was uitstekend en toen het allemaal op was, werden we gekweld door de gedachte: hoe brengen we hier in vredesnaam vier lange uren zoek?

Wel, het is van ouds bekend, dat Boele-mensen zich niet gauw door omstandigheden uit het evenwicht laten brengen. De Boele-dames plaatsten zich kordaat achter manshoge sorbets en wisselden van gedachten over de voor- en nadelen van vaste vloerbedekking, van gaatjes-ondergoed en van vloeibaar Drecht alsmede beschouwingen over de deugden en ondeugden van kinderen en kleinkinderen. De Boele-heren plaatsten zich achter hele kleine glaasjes en bespraken problemen op hoger niveau zoals de kansen van Ajax, de politiek zowel nationaal als internationaal, het verschil tussen en de kwaliteiten van jonge en oude klare, afijn, er zijn zoveel onderwerpen die

zich, onder de geweldige stimulans van een borreltje, breedvoerig laten behandelen.

Bovendien werd een piano aangesleept, waarop één Uwer zich beijverde om een potpourri ten beste te geven van liederen, waarvan verondersteld mocht worden, dat zij stemmingverhogend zouden werken. Aanvangend met „Regendroppen, die aan mijn venster kloppen”, preludierend naar „Hannes loopt op klompen door de plassen dat het spat” en grandioos eindigend met „Daar bij die waterval”, oogste hij een aarzeland applaus.

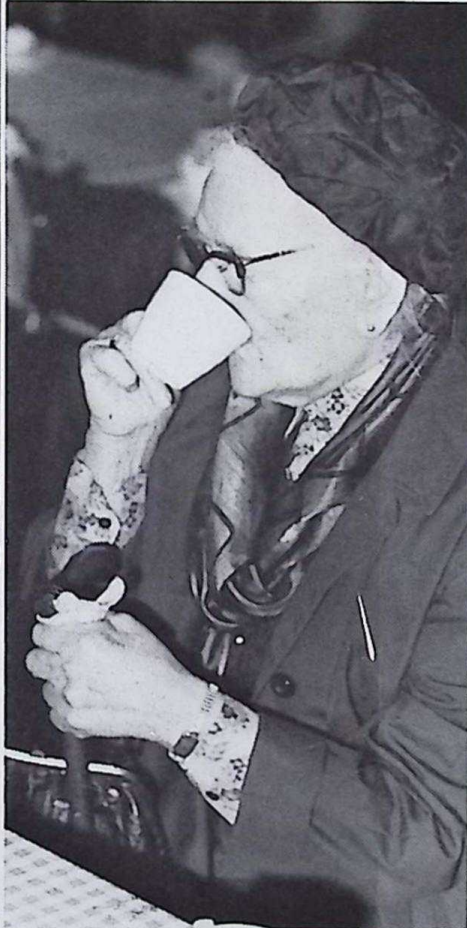
Om vijf uur zwommen we weer naar de bussen en via een prachtig traject voeren we naar Rhenen. En toch ... de stemming was uitstekend. 't Leek wel of iedereen vond, dat er juist nu gezorgd moest worden, dat het geen fiasco werd. En dat werd het niet.

matter kon het niet

„Of ik nog in de ooievaar geloof, mevrouw?”

„Mien waar is je feestneus?”

Het Boele-gezin aan tafel.

Rhemen is om meerdere redenen een bekende plaats. Ze hebben daar een dierenpark om U tegen te zeggen. Ze hebben daar de mooiste apen. Dan hebben ze natuurlijk die Grebbeberg, waarop ze zo trots zijn als alle apen bij mekaar, die in Ouwehands Dierenpark zitten. En dan hebben ze het hotelrestaurant „De Koningstafel”. Dat spant de kroon. Vandaar vermoedelijk de naam Koningstafel. Ze bereiden er dan uiteraard ook een koningsmaal.

Aan het koningsmaal werd tevens deelgenomen door de heren Joh. Boele en G. J. Cie-raad. De obers sprintten uit alle macht van de ene tafel naar de andere. Duivelskunste-naars zijn het. Zonder morsen vervoeren ze drie borden soep tegelijkertijd om ze daarna zorgeloos voor je op tafel te deponeren. Soep? Ja, maar laten we de eerste gang, zijnde een heerlijke salade, niet aan de vergetelheid prijsgeven. En zeker niet het

hoofdgerecht, zijnde varkensrib gesneden uit ons inziens abnormaal grote varkens. IJssie toe.

Na het ijsje bracht de voorzitter, de heer A. v. d. Staay, dank aan de directie, zowel van de Koningstafel als van Boele, voor hun aandeel in het welslagen van deze reis en bij wijze van verrassing werden aan mevrouw Van Driel, echtgenote van onze Bas van Driel, prachtige bloemen aangeboden, omdat haar man uitgerekend op deze dag zijn 50-jarig jubileum had bereikt (zie reportage elders in deze uitgave).

Rondblikkend in de sfeervolle ruimte moest men wel constateren, dat iedereen het best naar de zin had. Ook, dat de reisvereniging bedenkelijk vergrijsd is. Want als de blikken langs de tafels glijden, treffen zij hoofdzakelijk 65-plussers aan en slechts hier en daar wat veertigers of daaromtrent. Waaruit af te leiden valt, dat het oorspronkelijke

doel van deze reizen nl. het verstevigen van de collegiale band, op een andere wijze dan in het werk, niet meer haalbaar is. Jammer, maar 't is niet anders. Na de oprichting van de reisvereniging is zo veel veranderd. Velen hebben zelf een autootje en zo niet, dan is er toch wel de bromfiets, die de afstanden voor ons heeft doen vervagen. We kunnen er veel gemakkelijker zelf op uit. Eén van de redenen, dunkt ons, waardoor de aantrekkelijkheid van deze reizen, vooral voor de jongeren, sterk verkleind is.

Voor de gepensioneerden echter blijft de reisdag een hoogtepunt van het jaar. Zij genieten er met volle teugen van en verlustigen zich er in om met de collega's van toen lekker uit te gaan. Een beetje regen nemen ze dan op de koop toe. Trouwens, toen we vertrokken uit Rhemen was het droog ...

Vakantiefoto-tips voor gelegenheidsfotografen

met foto's van Jos v. d. Grient

In de dierentuin? Fotografeer, maar ga dichtbij staan, als het effe kan.

In het algemeen gesproken valt, wat fotografie betreft, de mensheid uiteen in drie groepen. De eerste groep omvat die mensen, die helemaal niets aan fotografie doen. De tweede groep omvat degenen, die wel een cameraatje bezitten, maar alleen zo af en toe eens fotograferen. De derde groep is de schare, die van de fotografie een serieuze hobby gemaakt heeft.

Voor deze laatste groep schrijven we niet. Zij kunnen van Boele-Nieuws weinig aan de weet komen van wat ze nog niet wisten. Nee, we schrijven voor groep 1 en 2. Eigenlijk hoofdzakelijk voor 2. Maar we kunnen het niet nalaten om een klein adviesje uit te brengen aan groep 1, de cameralozen. Koop zo'n dingetje of vraag er eentje voor vaderdag of zo. Want steeds duiken er momenten in Uw leven op, waarop U zegt: hè, nou had ik toch

eigenlijk even een fotootje moeten maken. Vooral de vakantietijd is een periode waarin het gemis van een camera dikwijls gevoeld wordt. Dan wil men graag de indrukken van de omgeving op een plaatje mee naar huis nemen en zeker wil men ook een foto hebben van de mensen, die men in de vakantie leerde kennen en die men vermoedelijk nooit meer terug zal zien.

Daarom ons advies: stap over naar groep twee door een eenvoudig fototoestelletje te kopen of op de verlanglijst te plaatsen.

En hiermee zijn we dan bij groep twee aangeland. De groep camerabezitters, die alleen maar willen knippen zonder problemen. Hoofdzakelijk in de vakantietijd. Ze hebben bij voorkeur een camera, die geen vragen oproept. Ze willen alleen maar knippen en dan nog een behoorlijke foto hebben ook.

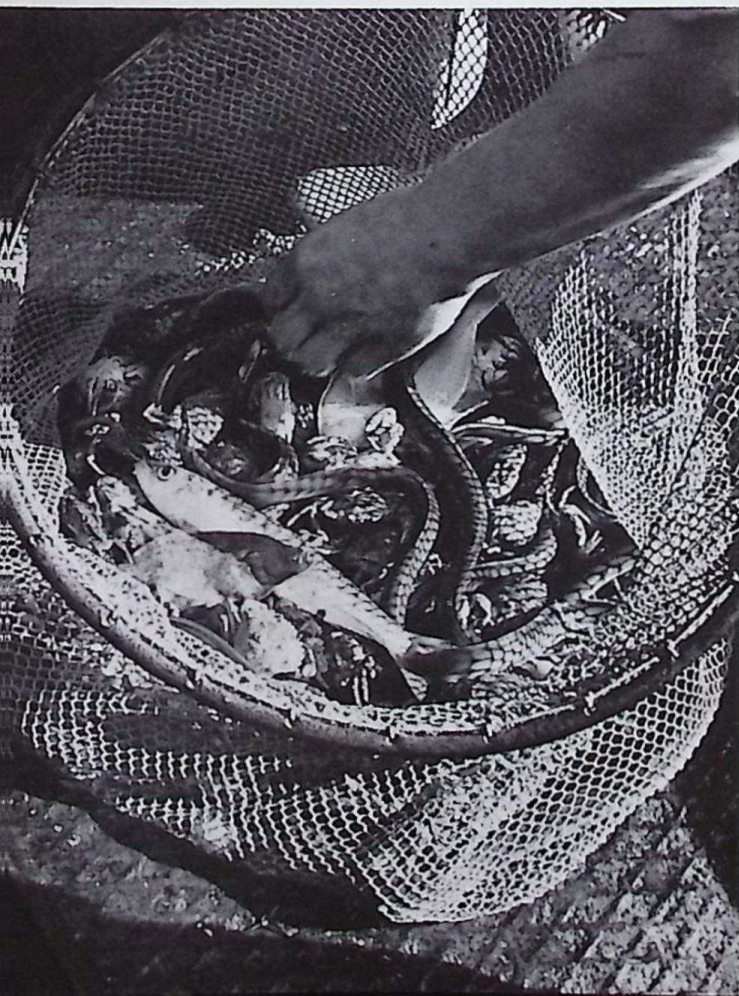
Nou, dat kan. Dat kan heel goed. Er zijn tegenwoordig voor weinig geld automatische camera's te koop, waarbij de grootste inspanning wordt gevormd door de handeling van het afknippen.

Maar bedenk wel, dat een camera, al is hij dan nog zo verschrikkelijk automatisch, niet alles kan. Het is en blijft een ding, dat alleen vast kan leggen wat U ziet. En dat kan hij nog slechts in beperkte mate.

Het is ons nu niet begonnen om over dat laatste te praten. Het zou ons op de techniek van het fotograferen brengen. We willen spreken over het onderwerp en gaan er daarbij van uit, dat U weet, hoe U een filmrolletje in moet zetten en uit moet halen. Hoe U afstand in moet stellen, hoe U af moet knippen en hoe U door moet draaien. Want U komt er niet onderuit, dat U ondanks Uw lidmaatschap van groep 2, deze handelingen onder de knie moet krijgen. Want hoe

Een heel strand vol met mensen geeft een onoverzichtelijke foto. Jos v. d. Grient maakte een detailfoto van het strand, waar zijn vrouw (midden) maar wat blij mee is.

groot, geachte groep tweeërs, is de smaak van Uw huisgenoten of collega's als achteraf blijkt, dat helemaal niks op Uw filmje staat? Of dat U maar raak gefotografeerd hebt zonder filmpje in de camera?

U hebt dus de eenvoudige camera-techniek onder de knie, zullen we maar zeggen. De vakantie staat voor de deur en de camera wordt van de vliering gehaald. Zit het filmpje van vorig jaar er er soms nog in?

Met dit geintje komen we direct al aan ons eerste advies. Haal de film er na de vakantie uit. Vol of niet vol. Vindt U dat laatste een beetje zonde van het geld (en U hebt daar eigenlijk gelijk aan), maak de film dan vol. Verzin maar wat. Maar haal de film er uit, want..... de kwaliteit van de opnamen loopt terug als de film maanden in de camera blijft.

Maar nu verder over het onderwerp. Wat gaan we fotograferen en hoe? Om het nu niet te ingewikkeld te maken en U niet al te zeer met kleinigheden te vermoeien, geven we U een vuistregel, die U moet leren hanteren. De beginnende fotograaf maakt bijna altijd de fout, dat hij zoveel mogelijk „er op" wil hebben. Er is een verrassende definitie van fotografie en die luidt:

fotografie is de kunst van het weglaten.

Die foto's die één detail sterk naar voren halen, bevredigen het oog het meest. Om eens een voorbeeld te noemen: als U uw tweejarig zontje, die aan het strand in een plas zit te kliederen, op de kiek wilt zetten, dan moet U niet de duinenrij en de hele Noordzee er ook nog bijkijken. Ga dan op een goeie meter afstand staan. Zak door Uw knieën of ga languit in het zand liggen, zodat Uw toestel op dezelfde hoogte als Uw zontje komt en... knippen. Zulke foto's maakt U dan.

Zoveel mogelijk weglaten dus. Dat geeft de foto een sterke werking. Ons advies dus: fotografeer datgene, wat U boeit en laat de rest weg. Want die rest verknalt de foto.

Wilt U iets fotograferen van het landschapsschoon of imponerende gebouwen? Wel, in de meeste gevallen doet U er beter aan om een paar ansichtkaarten te kopen. Dat is een stuk goedkoper en U, als gelegenheidsfotograaf, kunt de kwaliteit van zo'n ansichtkaart nooit overtreffen.

Vooraf landschappen, in het bijzonder panorama's, vallen op Uw kiekje altijd tegen. Daarom is het beter om plaatjes te maken, die nergens te koop zijn. In Uw vakantie doen zich tal van mogelijkheden voor. Maak plaatjes, die Uw vakantie levendig in de herinnering houden. Mensen en dieren lenen zich daar bijzonder voor. En kinderen niet te vergeten.

Fotografeer ze in hun spel. Geef ze geen instructies zoals „even kijken, Jantje, ga eens rechtop zitten en nou lachen, Jantje". Vooral dat „even lachen, Jantje" leidt tot de meest verfoeilijke foto's. Want als U zegt „even lachen, Jantje" lacht Jantje natuurlijk helemaal niet. Probeer zelf maar eens op kommando te lachen. Een verschrikkelijke grijns is het gevolg. Fotografeer ze zoals ze zijn. Nee mevrouw, geen kam door het haar halen. Laat het zo zitten. Een foto moet eerlijk zijn en spontaan. Zo'n opgedirkt kind is een vreemd wezentje. Laat het stoeien ravotten, knoeien..... en fotografeer. En dichtbij natuurlijk.

De hierbij geplaatste foto's van onze kollega amateurfotograaf Jos. v. d. Grient, die allemaal in vakantietijd gemaakt werden, mogen U er tenslotte van overtuigen, dat de vuistregel „fotograferen is de kunst van het weglaten" de moeite van het toepassen waard is.

Jos v. d. Grient fotografeerde
in zijn vakantie niet die hele vissersboot, maar liet een heleboel weg.
Een leuke foto.
Daarna liet hij nog veel meer weg en maakte zo een heel mooie foto.

40-jarig jubileum van P. v. Brugge

Piet van Brugge is de tweede jubilaris van deze maand, die U in dit Boele-Nieuws beschreven vindt. Zijn kollega Bas van Driel, van pagina 23 stak hem met 10 jaren naar de kroon, want jubilaris P. van Brugge maakte „slechts“ 40 jaren vol.

Ondanks de 10 jaren verschil, is er een grote overeenkomst tussen deze beide jubilea, want het betreft beide medewerkers die deel uitgemaakt hebben van onze luchtafdeling. En deze afdeling is van oudsher bekend als een bakermat van keiharde doordouwers, die hun werk altijd als een uitdaging zagen. Niets is te moeilijk, niets te zwaar, niets te veel. Werken was voor hen iets meer dan alleen maar je boterham

verdiene, ze gingen het werk te lijf. Ook Piet van Brugge heeft altijd die instelling gehad. „Maar ik heb nou wat minder stoom op mijn zestigste en daarom doe ik wat kalmer aan in het kokersmagazijn.“

Want daar kun je hem tegenwoordig vinden als verzorger van het voorraad-materiaal. Na een leven van ingespannen, harde arbeid, dat altijd met volle inzet werd verricht.

De huldiging op 25 mei j.l. vond op de gebruikelijke wijze bij de jubilaris thuis plaats, gevolgd door een officiële bijeenkomst in de directiekamer. Hierbij was van de directie aanwezig de heer G. J. Klomp en de heer B. A. v. d. Graaff (de beide heren Boele vertoefden in het buitenland).

Loco-burgemeester C. J. v. d. Berg spelde de jubilaris tenslotte de bronzen ere-medaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, op de borst.

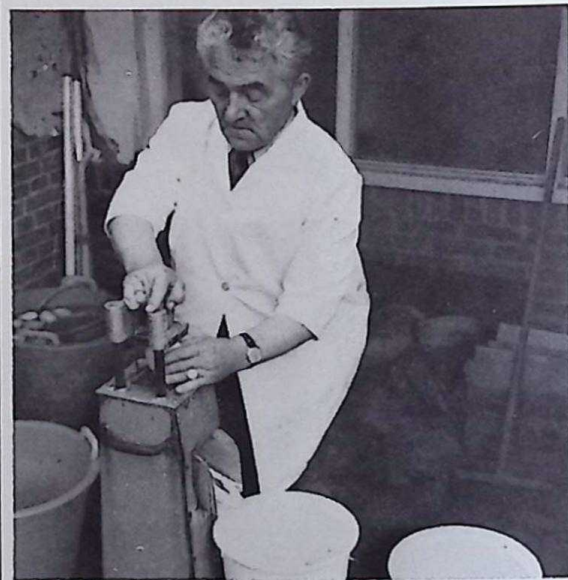
Tussen de gehaktballen en fricandellen

Baas Overbeek is een Brabander. Hoewel zijn spraak in de loop der jaren bij Boele gecultiveerder is geworden, blijven toch bepaalde benedenmoerdijkse accenten herinneren aan zijn Brabantse afkomst. Ook zijn manier van doen heeft onmiskenbare zuidelijke symptomen.

Hij kan, beter dan wij Hollanders, lak hebben aan „wat men er van zegt“. Hij bemint de leut en lacht daarom graag, dikwijls, hard en breed. En daartoe in staat gesteld door zijn sappig taaltje, praat hij graag, veel, snel en enthousiast. Zodra hij zich aan overdrijving schuldig maakt, gaat hij ernstig kijken. Dan bent U gewaarschuwd. Vertelt hij echter de waarheid, de naakte feiten, dan lacht hij.

't Was tijdens de Boele-reis, dat ik hem welgemoed vroeg: „En baas Overbeek, wat sjouwt U zo al als gepensioneerde?“

„Ikke?“ (alsof ik met baas Overbeek

iemand anders zou kunnen bedoelen). „Ikke? Ik bak patat” en hij lachte. Dus 't was waar. „Geloof je 't niet, want blijkbaar had ik een ongelovig gezicht getrokken en niet helemaal ongegrond, want ik ken tenslotte baas Overbeek. „Geloof je 't niet? Dan kom je zelf kijken man. An de Hillevliet”. Daar stond 'ie dan, ex-baas Overbeek. In een keurige snackbar aan de Hillevliet 113 in Rotterdam-Zuid. IJverig heen en weer darrend om voorbereidend werk te doen voor de fabricage van frites, fricandellen, bami, nasi en al die andere populaire voedingswaren, die tussen neus en lippen door genuttigd worden.

Hij helpt in de zaak van zijn zoon, die een jaar geleden deze snack-bar begon. Ook mevr. Overbeek is dikwijls in de zaak te vinden om haar aandeel te leveren in het vele werk, dat gedaan moet worden. Ze doen het beiden graag.

'k Kreeg tekst en uitleg van onze ex-baas. 'k Leerde het verschil tussen een bamihapje en een nasibal, de juiste methode van aardappels schrappen - pitten - wassen - hakken en voorbakken, de samenstelling van een loempia, de omvang van de warenwetcontrole, de inhoud van croquetten en vele andere gewichtige zaken.

Een schip bouwen is heel wat, maar patat maken is ook geen kleinigheid, zei baas Overbeek en hij keek ernstig voor zich uit....

Drukker Teun v. d. Ven met pensioen

Op 6 april 1972 nam Teun v. d. Ven afscheid van zijn kollega's in lasloods-Oost.

Niet alleen het feit, dat hij bijna 52 jaar bij hetzelfde bedrijf werkte, maakte hem tot een populaire figuur in de werkge-meenschap. Het was vooral zijn spreekwoordelijke vakmanschap, dat hem een aparte plaats deed innemen. Hij kende alle geheimen van het platendrukkersvak, dat uitsluitend stoelt op praktische ervaring en gevoel voor dat werk.

Teun had het. Tot in zijn vingertoppen. Dat erkende iedereen. Bovendien was hij een fijne kollega, die met iedereen goed overweg kon.

Zijn kollega's hebben hem niet zo maar laten gaan. Met een toespraak van Cees Jongebreur werd hem een complete, prachtige hengeluitrusting aangeboden, waarmee hij in zijn komende rusttijd eventuele lege uren kan opvullen.

Baas Rijdsdijk, die nooit kan laten om de draak met iets te steken, voelde aan de hengellat en zei: „'k Geloof, dat het een goedkoop spulletje is”. „Ja”, sarde iemand terug, „dat komt omdat de bazen zo weinig gegeven hebben!”

Zo was er toch vrolijkheid bij dit afscheid. Maar men kon toch moeilijk verbergen, dat de ondertoon er een-tje was van „jammer, er is weer een goede kameraad verdwenen”.

Ideeënbus

De commissie Ideeënbus kreeg vorige maand de volgende ideeën te behandelen:

I. No. 134268 - INZENDER J. PUNT.

Het maken en aanbrengen van een spatring op een revolverdraaibank, bestaande uit een gedeelte gebogen plaat over de klemtang. Voorkomen wordt dat boorolie in het gezicht of op de kleding van de draaiers spat. Gebleken is, dat op andere banken reeds dergelijke beschermingsmiddelen worden gebruikt. Inzender ontvangt een aanmoedigingspremie van f 10,—.

II. No. 134270 - INZENDER J. C. DE WINTER.

Voorgesteld wordt de losse slede van een pijpenbuigbankje te vervangen door een vaste rol volgens schets.

Bij toepassing daarvan behoeft de slede niet verzet te worden, men behoeft niet te zoeken naar de juiste slede, men heeft minder afval, het buigen van bochten tot 180° is mogelijk, terwijl het wegspringen van de slede wordt voorkomen.

De bedrijfsleiding zal de idee op zijn praktische bruikbaarheid nader onderzoeken.

In afwachting daarvan ontvangt inzender een aanmoedigingspremie van f 10,—.

III. No. 134272 - INZENDER J. JANSEN.

Deze idee behelst een horizontaal scharnierbare gangway voor toegang tot schepen, die afgemeerd liggen aan de pier Dok I. Inzender beoogde de oplossing van een bekend probleem, zonder dat de kraanbaan van dok I zou worden versperd.

Bij bestudering van de vermeende oplossing is gebleken dat de bestaande ruimte niet voldoende is om het voorstel uit te voeren. Een dergelijke oplossing werd reeds eerder overwogen, maar om dezelfde reden niet uitgevoerd.

Bovendien hield het voorstel gevaar in, dat óf het afgemeerd liggende schip óf de kranen op de dokpier risico van beschadiging zouden lopen. De bestaande situatie vormt inderdaad een probleem, waarvoor reeds lang naar een oplossing wordt gezocht. De indiener ontvangt een aanmoedigingspremie van f 10,—.

IV. No. 134330 - INZENDER W. SCHIPPERS.

De heer Schippers stelt voor de trapsgewijze aangelegde vloer tegenover de timmerloods van helling II gedeeltelijk te verwijderen en te vervangen door een vlakke vloer.

Tevens wil hij een verplaatsbare stelling maken ten behoeve van het verwijderen van roeren en het trekken van schroefassen. Het resultaat zou zijn een aanmerkelijke besparing van kosten bij het repareren van roeren en het verwisselen van schroeven en schroefassen.

Deze idee is geheel nieuw en lijkt voor toepassing vatbaar te zijn. Inzender ontvangt een premie van f 145,—.

V. No. 134343 - INZENDER J. PUNT.

Deze medewerker stelt voor een verbandkist te plaatsen bij de baas van de Machinefabriek en door gediplomeerde E.H.B.O.-ers ter plaatse kleine verwondingen te laten behandelen.

Met waardering vóór de door de heer Punt genomen moeite wordt deze idee afgewezen.

Het wordt wenselijk geacht, dat ook kleine verwondingen door de Bedrijfsgeneeskundige Dienst worden behandeld en beoordeeld. Voor spoedgevallen zijn op diverse plaatsen op het terrein uiteraad verbandkisten aanwezig.

VI. INZENDER G. GERLOFSMA.

Door de heer Gerlofsma wordt voorgesteld de rubberbekleding van laskabels ter plaatse van de koppelingen vast te lijmen of te kitten. Daardoor wordt het wegschuiven van het rubber ter plaatse en het contact maken van de aldus blootkomende blanke kabels met het materiaal voorkomen.

De idee beoogt een langer levensduur van de kabels te bewerkstelligen.

Het gesignaleerde euvel vormt inderdaad een probleem, waarvoor naar een afdoende oplossing wordt gezocht.

Met het oog hierop werden reeds in een eerder stadium koppelingen in gebruik genomen, die van een uitstekende sleuf waren voorzien. Bij het voorstel van de heer G. zou het lijmen problemen geven wanneer de koppelingen verwisseld moeten worden.

In elk geval zal de praktische bruikbaarheid van de idee nader worden onderzocht, waarna inzender nog nader bericht ontvangt.

VII. No. 1506 - INZENDER J. KOSTER.

De heer Koster raadt aan verlichting aan te brengen op de kranen op de hoek van lasloods West. Het voordeel zou zijn, dat 's nachts gemakkelijker, vlugger en veiliger kan worden gewerkt.

Deze idee eist nog een nadere toelichting, welke aan de heer Koster zal worden gevraagd.

VIII. INZENDER R. DE KREY.

Heer De Krey heeft gekonstateerd, dat lastangen dikwijls zodanig warm worden, dat van lastang moet worden gewisseld.

Hij stelt voor het handvat van de lastang rondom de laskabel op te vullen met koper of tin, zodat de kern terplaatse niet meer kan rafelen en vonkvorming wordt voorkomen, met als resultaat dat de lastang minder warm wordt.

Na onderzoek is gebleken, dat deze oplossing praktisch geen resultaat zal geven. De hoge temperaturen ontstaan niet alleen doordat de kabel ter plaatse rafelt, maar vooral doordat de warmte van de elektroden in de tang komt.

Het wisselend gebruik van 2 tangen zal voorlopig de oplossing blijven.

Inzender ontvangt een aanmoedigingspremie van f 10,—.

XI. INZENDER A. ROS JR.

Inzender vestigt de aandacht op het voordeel van het op microfilm zetten van archief- en nieuwe tekeningen.

Registratie daarvan kan plaats vinden door middel van ponskaarten, welke in een komputerprogramma kunnen worden opgenomen.

Inzender geeft een opsomming van de aan dit systeem verbonden besparingen en voordelen en sluit een prospectus van leveranciers van de betrokken benodigdheden in.

Hij vestigt speciaal de aandacht op tijdsbesparing en ruimtebesparing.

Deze inzending wordt niet als een idee in de ware zin des woords beschouwd. Het systeem is algemeen bekend, hoewel het in ons bedrijf nog niet wordt toegepast.

De leiding van het bedrijf heeft aan elke inzender een brief toegestuurd, waarin de resultaten van de beoordeling van de idee worden medegedeeld en waarin de erkentelijkheid wordt betuigd voor het inzenden daarvan.

De behandeling van de hierbovengenoemde ideeën heeft door verschillende omstandigheden veel langer geduurd dan wenselijk was. Maatregelen zijn getroffen om ingediende ideeën in het vervolg op korte termijn af te wikkelen.

Inzenders van ideeën wordt nogmaals gevraagd gebruik te maken van de genummerde voorstelformulieren. De portier heeft ze steeds voorradig en de behandeling ervan wordt erdoor vergemakkelijkt.

Meeuw is portier af

De heer M. de Ruiter, beter bekend als Meeuw de portier, is vorige maand 65 jaar geworden en derhalve van Boele's strijd-toneel verdwenen.

Ons blad besteedt betrekkelijk weinig aandacht aan vertrekkende medewerkers. Niet, omdat het niet belangrijk genoeg zou zijn, maar ter wille van de leesbaarheid. Maandelijks worden collega's gepensioneerd en het zou te veel worden om dat steeds weer te beschrijven. U kunt de opgave overigens steeds in „personalia” vinden. Betreft het medewerkers, die bijna een mensenleeftijd op de werf verbleven, dan wordt daar wel afzonderlijk aandacht aan besteed.

Voor Meeuw maakten we een uitzondering. Hij is tenslotte een man, die iedereen op de werf kent en die zelf bij iedereen gekend is. Want hij was 32 jaar portier van Boele's Scheepswerven en Machinefabriek N.V. Hij oefende zijn taak met een bijna angstvallige nauwgezetheid uit als ware het of hij een groot persoonlijk bezit te bewaken had.

32 jaren zag Meeuw U in- en uitgaan, verzorgde de „lootjes”, beredderde duizend en één boodschappen en verloor daarbij de poort niet uit het oog. Meeuw en de poort. Het werd voor ons een eenheid.

Meeuw bewaakt nu weinig anders meer dan de voor- en achterdeur van zijn woning aan de Donckselaan. Maar ze hebben hem niet zomaar weg laten gaan. Hij werd overladen met afscheidscadeaux, zodanig, dat het de onverstoorbare Meeuw even te machtig werd. Zoiets had hij nooit verwacht.

We wensen Meeuw en zijn vrouw nog vele goede jaren.

Bas van Driel vierde 50-jarig jubileum

Baas H. v. d. Linde overhandigde in de vroege morgenuren een gedicht op groot formaat.

Feliciteatie van de burgemeester.

De jubilaris in zijn hobby: de damsport.

Op de schoorsteenmantel van de woonkamer aan de Paul Krugerstraat 94, Bolnes, staat een oud, ingelijst fotootje van een man op leeftijd, temidden van vele bloemen. Het is Janus van Driel, vader van de jubilaris van 12 mei 1972. Vader Janus overleed in 1949 op 70-jarige leeftijd. Van die 70 jaar werkte hij 55 jaar bij Boele.

Janus was de klinker van Boele, stammend uit een stoer geslacht. Zijn zoon Mels (overleden in januari 1953) werd eveneens klinker bij Boele en wel gedurende 23 jaren. Hij overleed op 52-jarige leeftijd.

Ook zoon Bastiaan werd klinker bij ons bedrijf. Hij was 13 jaar toen hij dat zware vak begon. En evenals zijn vader en zijn broer deed hij de bij ieder ingeburgerde familienaam Van Driel alle eer aan. Een geslacht van stoere werkers, die niet snel uit het evenwicht zijn te slaan. Op 15 mei 1972 herdachten we het feit, dat Bas 50 jaar geleden zijn werk bij Boele begon.

't Is een verschrikkelijke lange tijd en deze jubilea worden steeds zeldzamer, merkte burgemeester C. J. Verplanke in zijn speech op tijdens de bijeenkomst in de directiekamer. Hij sprak lovende woorden aan het adres van de jubilaris en spelde hem de zilveren eremedaille op de borst, maar niet nadat hij de bronzen van het 40-jarig jubileum weer had ingenomen.

Direkteur G. J. Boele merkte o.a. op: „Beste jubilaris, ik moest nog geboren worden, toen U al bij Boele in dienst was”. Hij memoreerde de belangrijkheid van mensen als de jubilaris, die veel voor een bedrijf betekenen. Hij drukte het zo uit: „als jij die nagel niet goed geklonken had, hadden we geen goede naam gehad”.

Aan deze bijeenkomst was voorafgegaan een bezoek aan de jubilaris thuis van directie, bedrijfsleiding en ondernemingsraad, een bezoek, dat zich kenmerkte door een ongedwongen sfeer. En daaraan vooraf ging in de vroege morgenuren een korte bijeenkomst in de stellingloods-Oost, waarin de jubilaris tegenwoordig als magazijnbediende werkt. Zijn collega's hadden zich daar verzameld om hem hulde te brengen met een leuke tekening, een prachtig gedicht en..... een splinternieuwe fiets.

Deze fiets, waarmee Bas kennelijk in zijn sas was, kreeg later op de dag een ere-plaats in de voorkamer. De fiets zal kennelijk moeten dienen als tegenwicht met zijn grote, maar bewegingloze liefhebberij: de damsport.

De avonturen van Boele's zeskampkarretje

De Zeskamp-Olympiade is achter de rug en Ridderkerk is, zoals U natuurlijk allemaal bekend is, daarin geëindigd als een goede tweede. De plaatselijke pers heeft er ruime aandacht aan besteed en wij zouden, als bedrijfsblad, daaraan verder voorbij kunnen gaan, ware het niet, dat er enkele redenen zijn, die ons sterk met de Zeskamp-Olympiade verbonden.

Allereerst was er het feit, dat onze directeur de heer G. J. Boele werd aangezocht om als voorzitter op te treden van een comité, dat tot taak kreeg de organisatie ter hand te nemen van alle rompslomp, die verbonden is aan de Zeskamp-deelname. Het aanwerven van deelnemers, het selecteren, het voorbereiden van wedstrijden, de aankleding, de financiering, het transport, de publicatie, de financiële problemen, de huisvesting, de attributen, ziedaar een greep uit de vele problemen, waarmee het comité van doen kreeg.

Een andere reden is het zeskampwagentje, dat volledig in ons bedrijf werd gemaakt. Het ontwerp werd gemaakt door de heer J. v. d. Kaay, die op de tekenkamer machinebouw groepsleider-konstrakteur is. Aanvankelijk ging het met Kaay's karretje niet best. Niet, dat het ontwerp niet goed was, want later bleek, dat het meest vernuftige karretje toevallig het Boele-karretje was. Nee, we maakten aanvankelijk een miskleun met de wielen. Van de Zeskamp-leiding kregen we een voorbeeld toegestuurd van een prototype, dat wielen had, die vergelijkbaar waren met kruiwagenwielen. Wij dachten, dat zo'n klein wieltje voordeel zou hebben. De kar kreeg daardoor een korte draaicirkel en op de diverse parcoursen met de vele korte bochten zou dat een groot pluspunt zijn.

't Was een misrekening. Op de eerste de beste wedstrijd bleek op het parcours een hobbelig gedeelte aangelegd te zijn, waarin de kleine wieltjes hopeloos bleven steken. En toch eindigde ons karretje toen niet op de laatste plaats.

Maar dat kwam alleen maar, omdat twee andere wagens de geest gaven. We werden zevende.

Natuurlijk hebben we er daarna andere wielen onder gegoooid. Zo noemen ze dat in de onderhoudswerkplaats, waar baas L. Kwak het karretje geboren had doen worden

1

2

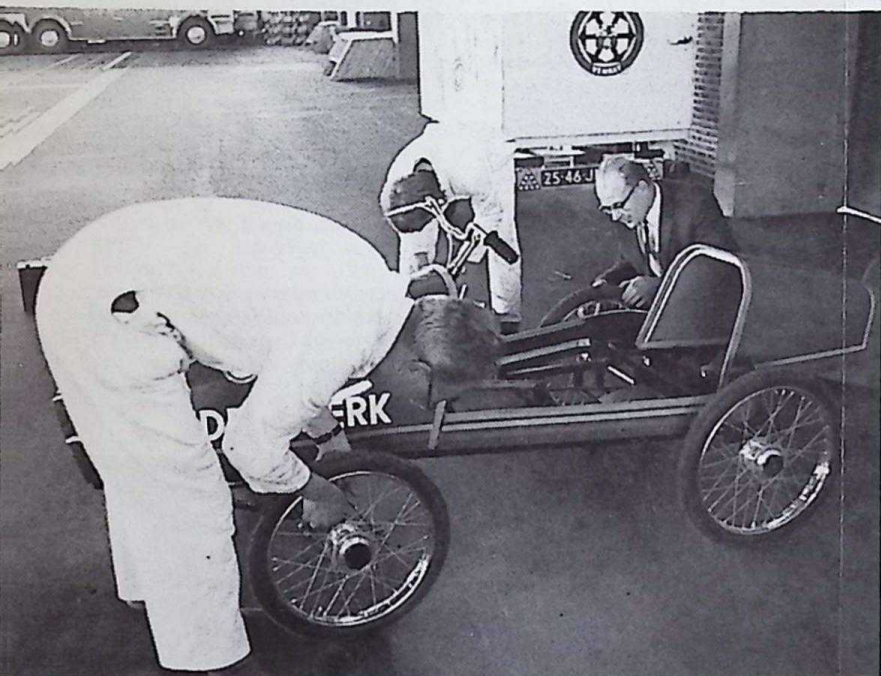

1
De altijd opgeruimde
Barend Barendse
moest en zou
de Boelewagen proberen.

2
Kees Lagendijk
manoeuvreert hier ons karretje
over een hindernis
tijdens een generale repetitie.
Op de rug gezien
captain Aad de Zeeuw.

3
L. Kwak, W. Boon en J. v. d. Kaay
waren altijd bij de hand
om de wagen
met alle zorg te omringen.

4
Nakaarten in lunchroom Jansen.
J. v. d. Kaay geeft
technische voorlichting
aan de burgemeester.
Zijn vrouw en L. Kwak
zijn geïnteresseerde toehoorders.

3
en het verder aan zijn borst koesterde als ware hij hoogst
persoonlijk van het karretje bevallen om het verder als
zijn enig kind te beschouwen.

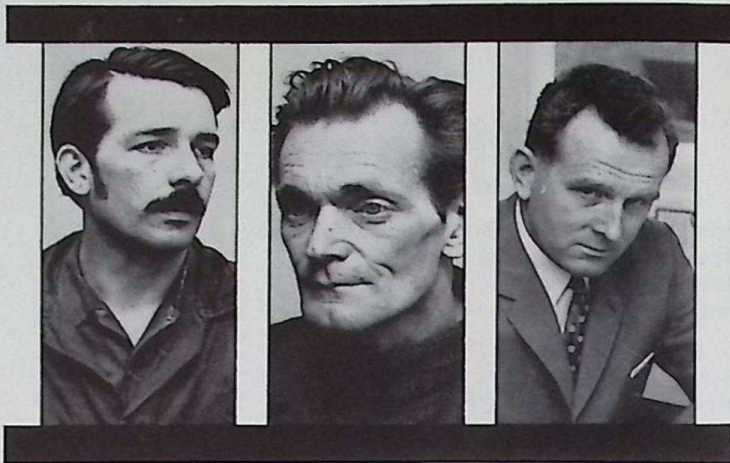
Niet alleen baas Kwak, maar ook de anderen die in de
onderhoudswerkplaats een aandeel in de bouw en het
onderhoud van het karretje kregen, beschouwden het als
een ere-zaak om geen enkele fout aan het karretje te laten
klevan. Op de volgende wedstrijden sjouwden baas Kwak
en zijn helper W. Boon steeds als mecaniciën mee. Ook de
ontwerper was steeds van de partij.

Na de wielwisseling begon de Boele-wagen zich te
herstellen van de eerste klap. In Groningen werd de derde
plaats bereikt en in Leiden de vierde. Toen de ploeg
andermaal naar Groningen trok, haalde de Boele-wagen
zelfs de tweede plaats. In Arnhem een kleine terugslag
(vierde), maar Leiden leverde een eerste plaats op. Maar
laten we eerlijk zijn: we hadden geluk. Geluk, omdat de
wagen van Venray zo vriendelijk was om in de strobalen
terecht te komen. De coureur van Venray, een kei in dit
werk, had in de beruchte bocht met uitgestrooide erwten
iets te veel risico genomen en daarvan kon Ridderkerk
profiteren. Mede door het voortreffelijke karretje werd de
finale bereikt.

Ook tijdens de finale in de Ahoy-hal te Rotterdam bleek de
kwaliteit van onze kar. In de behendighedsproef, waarbij
de wendbaarheid van de wagen een belangrijke rol speelde,
werden we prompt no. 1. In de wedstrijd met vliegende
start, waarbij het uitsluitend om snelheid ging, moesten we
het weer afleggen tegen die dekselse coureur uit Venray.
Als die man in de Boele-kar gezeten had, dan had heel de
rest geen lucht meer gezien!

De strijd is gestreden en de Boele-kar staat uit te rusten
van al de enerverende momenten, die hij in zijn korte
bestaan heeft meegemaakt. Ook wij hebben spannende
momenten meegemaakt, toen ons karretje zich op de
beeldbuis waar moest maken. Nog spannender was het
voor degenen die zich voor de lotgevallen van de
Boelewagen direkt verantwoordelijk voelden.

Maar . . . ze hebben eer van hun werk gehad!

WIJZEN gingen naar het OOSTEN

We hebben al eens eerder in Boele-Nieuws beschreven hoe één onzer voor het eerst van zijn leven een vliegtocht ging maken en dan nog wel een hele lange. We bedoelen onze gepensioneerde ijzerwerker P. Kooyman, die naar Australië vloog.

Onze bankwerker T. Pijpers weet er nu ook van mee te praten. 't Is al weer enige tijd geleden (eind vorig jaar) dat hij met de heren A. Lammering (van D. v. d. Wetering N.V.) en de heer G. J. Matthijssse naar Tokio vloog. En het is misschien wel leuk om in deze vakantie-uitgave onze neus eens heel ver om de hoek te steken en een kijkje te nemen in Japan. We zullen daarbij de ervaringen van genoemde drie heren als uitgangspunt nemen.

WAAROM NAAR JAPAN?

Wat gingen de heren in Japan doen? Vakantie op kosten van Boele? Nee, 't lag iets anders. U weet misschien, dat D. v. d. Wetering N.V. de vertegenwoordiging voor Europa heeft van diverse Japanse maatschappijen o.a. Daihatsu Dieselmotoren, Hanshin Dieselmotoren en Mitsubishi centrifuges. Die vertegenwoordiging behelst ook, dat wij voor de genoemde fabrieken „after sales services“ uit moeten voeren. After sales service (er is eigenlijk geen goed Hollands woord voor) betekent: dienstverlening na de verkoop. Reparaties aan de be-

treffende motoren of pompen, al dan niet als garantiewerk worden in Europa dus uitgevoerd door D. v. d. Wetering N.V. Zij heeft ook onderdelen voor deze fabrikaten in voorraad.

Deze "after sales service" houdt in, dat men er voor moet zorgen steeds getrainde mensen bij de hand te hebben, die alles van deze motoren of pompen afweten. Dat is de reden geweest, dat drie van onze mensen op 23 oktober 1971 moeder de vrouw vaarwel zeiden om voor een periode van zes weken naar Japan te vertrekken. Zes weken, die het volgende programma bevatten: een 10-daagse trainingskursus bij Hanshin Diesel in Kobe; een 20-daagse trainingskursus bij Daihatsu Diesel in Osaka en Moriyama;

een 10-daagse trainingskursus bij Mitsubishi in Kawasaki. Voordat we iets vertellen over de reis- en verblijfservaringen van onze wereldreizigers, lijkt het voor onze medewerkers in de machinefabriek wellicht interessant om korte details van de genoemde fabrikaten te geven.

De Hanshin diesel is een motor met een toerental van ± 350 omw./min. en wordt gebouwd tot een vermogen van 2000 pk. De training aan deze motor was hoofdzakelijk gericht op de voortstuwingsmotor zoals die wordt aangewend voor kleine zeetankschepen en coasters.

De kogeltrein in Osaka

Per jaar worden 25 à 30 motoren van dit type geproduceerd.

De Daihatsu dieselmotor met toerental van 300-900 omw/min. met een vermogen van 20-2000 pk wordt in diverse typen en met verschillende cylinderbooring gebouwd. Deze motoren worden aangewend voor hulpmotoren en voor voortstuwingsmotoren.

De 20-daagse training was in hoofdzaak gericht op het motor-type P 5. De productie is zo groot dat men 37 proefstands heeft, die doorlopend bezet zijn met het beproeven, afstellen van de motoren, waarnaast nog 10-tallen motoren staan te wachten om op de proefstand geplaatst te worden.

Mitsubishi Kakoki Kaisha Co. Ltd. purifiers.

Deze fabriek, een onderdeel van de Mitsubishi groep, één van de grootste concerns van Japan, bouwt 2 types purifiers (centrifuges) voor de scheepvaart en bouwt daarnaast allerlei soorten centrifuges voor de smeerolie aan boord van scheemische industrie, voedingsindustrie, farmaceutische industrie etc. De beide types voor de zeevaart worden gebruikt om de brandstof en pen te reinigen.

De training hier bestond uit de dé- en montage handelingen met daarnaast het bekend raken met de apparatuur benodigd om de installatie automatisch te laten werken.

naar Anchorage in Alaska. Na een uurtje om de ledematen te strekken de laatste ruk van 7½ uur: rechtstreeks naar Tokio.

De aankomsthal aldaar leek een grote mierenhoop. Een onnoemelijk aantal mensen dwarrelde door elkaar en onze reizigers vroegen zich vertwijfeld af hoe ze zich aan deze massa konden ontrukken om hun weg te vinden naar het hotel. Gelukkig werden ze tijdig opgemerkt door enige Japanners van Daihatsu, die hen naar een taxi brachten.

Een taxi-rit in Tokio is een belevens op zichzelf. Het verkeer is massaal. Enkele rijen auto's bewegen zich met een halve meter afstand van elkaar met een gangetje van 60 tot 80 km. per uur door de straten. Taxichauffeurs willen echter opschieten en banen zich met veel getoeter een weg naar de "voorste linies" door steeds snel van baan te verwisselen. Het lijkt een dodenrit. Maar na 6 weken Japan ben je er wel aan gewend.

OSAKA

De eerste cursus was in Kobe, dat ± één uur autorijden verwijderd is van Osaka. Osaka ligt echter 600 km. van Tokio. Deze afstand wordt echter in 3 uur en 10 minuten overbrugd. Want op dit traject rijdt de snelste trein ter wereld. Het is een z.g. Bullettrain of kogeltrein. In de trein merkt men vol-

sen wonen dan in heel Nederland, dan krijgt U misschien een idee. Er is echter een groot verschil tussen Tokio en Osaka. Tokio heeft een grotere oppervlakte. In Osaka is alles veel meer op elkaar gepropt. Dat is de reden, dat Osaka zo benauwt. Het verkeer en die mensenmassa. Het is onvoorstelbaar. Als het in je opkomt om even een blokje rond te lopen om wat frisse lucht te happen, kun je dat wel vergeten. Er hangt een grote gasbel in en boven de stad vanwege de drommen auto's, die zich door de straten bewegen. Niet alleen de straten, maar ook op de autowegen, die 1- en 2-hoog door de stad lopen en de idee oproepen van betonnen linten. De gebouwen, meest zo'n 8 à 12 verdiepingen hoog, zijn van beton en staal opgetrokken met weinig versiering. Koud en zakelijk.

ONZE REIZIGERS GINGEN TE GRONDE

Voor een beetje verademing kan men het beste onder de grond gaan. Daar vindt men hele winkelstraten met ondergrondse stations, meestal twee verdiepingen. Denk niet, dat het vergelijkbaar is met onze Rotterdamse metro. Nee, er zijn zoveel aftakkingen onder de grond, dat men gemakkelijk de weg kwijt kan raken. Er zijn restaurants, koffiebars en tea-rooms. In de ondergrondse straten hoort men uit luidsprekers zachte muziek of het fluiten van vogels. Men vindt er kleine terrasjes, gedecoreerd met fontein met plastic planten en bloemen. Een onnatuurlijke wereld, waarin de Japanner zijn vertier zoekt, maar waarin wij ons niet thuisvoelen. We zijn tenslotte geen mollen.

Heel anders en veel beter was Moriyama, waarheen de drie Boele-medewerkers een week lang op en neer reisden vanuit Osaka. De nieuwe fabriek van Daihatsu ligt midden tussen de rijstvelden. Hier was rust en frisse lucht.

HOE ZIEN ZE JAPAN?

De overheersende indruk, die de heren Matthijssse, Lammering en Pijpers mee terugnamen, was die van een onnoemelijk actieve mensenmassa. Japan is hard aan het werk om een natie te worden met de grootste industrie van de wereld. De tijd van namaken heeft men achter de rug en men is op weg om zich met een eigen uitgedachte produktie een belangrijke plaats op de wereldmarkt te veroveren. De auto-, de elektronische-, de chemische- en de optische industrie e.a. hebben een behoorlijke wereldnaam verworven. De Ja-

panners werken hard, doen daarnaast veel aan sport en trachten, ondanks de rem van hun oude tradities, te leven als de mensen van de Westerse wereld.

ALCOHOLISCHE KOEIEN

Ja, het eten in Japan is een belevens. Veel wordt nog vastgehouden aan de oude gewoonte om met stokjes te eten. En in kleermakerszit. Diverse malen hebben onze globetrotters zich op deze wijze moeten behelpen, maar ze brachten het er (volgens hun zeggen) goed af. Wat ze gegeten hebben is moeilijk te zeggen. Vele malen hebben ze elkaar aangekeken met de onuitgesproken vraag: wat zou dit nu in vredesnaam weer zijn. Maar 't smaakte over het algemeen wel. De keus van de Japanner gaat veelal uit naar voedsel uit de zee. Vis, krab, kreeft, oesters, zeewier enz. Daarnaast heeft men diverse kostelijke vleesgerechten. De kroon wordt weggedragen door de z.g.n. Kobe-bief. Dat schijnt verschrikkelijk lekker te zijn. 't Wordt verklaarbaar als je verneemt wat voor vlees het

eigenlijk is. Het is vlees van koeien, die speciaal voor dat doel bier en rijstewijn te drinken krijgen en dagelijks gemasceerd worden!

MOE MAAR VOLDAAN

De Boele-drie zijn al lang en breed weer thuis. De indrukken van het Japanse avontuur zijn nog levendig, maar niet zo vers meer. Ze hebben veel ervaringen opgedaan. Ze hebben een gedeelte van de wereld gezien, dat voor de meesten van ons wel niet weggelegd zal zijn. Wat dat betreft hebben ze toch maar geboft.

't Was echter ook verschrikkelijk vermoeiend. 't Is geen peuleschilletje. Dat urenlange zitten in een vliegtuig, al die overweldigende indrukken, die razende treinreizen, dat heel andere leven, dat behelpen in een vreemde taal, de inspanning van de diverse kursussen, de lange periode ver van huis en haard, U begrijpt het vergde ook heel veel.

Maar toch... ze hadden het niet graag willen missen. Bovendien: de drie wijzen kwamen nog wijzer uit het Oosten terug.

In klederdracht gestoken Japanse kinderen poseerden met v.l.n.r. de heren Pijpers, Marthijssse en Lommering

AANKOMST

De heer Matthijssse is reizen gewend. Voor de beide anderen was de reis naar Tokyo een belevens van de eerste orde. Eén uur vliegen van Amsterdam naar Kopenhagen en dan in één ruk van zeven uur over o.a. een ijszee met grote ijschotsen

gens onze reizigers niets van de hoge snelheid.

Kobe is de grootste havenstad van Japan. Na de 10 dagen verblijf in Kobe gingen ze terug naar Osaka. Deze stad is bijna zo groot als Tokio. Dat zegt U misschien niets, maar als U bedenkt, dat in Tokio meer men-

Uitslagen Zomeravond Voetbal Kompetitie 1972

Boele 1 — v. Dam 1	2-2
Boele 2 — Koutstaal	2-0
Boele 3 — v. Splunder 2	1-5
Boele 4 — Bakker	1-0
Boele 1 — Verolme	0-1
Boele 2 — Gr. e/v. Vliet	3-0
Boele 3 — de Veer	1-1
Boele 2 — P.T.T.	0-0
Boele 3 — Onderwijzers	0-3
Boele 4 — Contact 2	0-3
Boele 1 — v. Splunder 1	6-0
Boele 3 — Ridderhof	1-5
Boele 4 — Politie	0-0
Boele 1 — Schram	6-0
Boele 2 — Matab Smit	1-1
Boele 3 — Pols	1-3
Boele 4 — Gusto	2-1
Boele 1 — Contact 1	1-3
Boele 2 — Nugteren	5-1
Boele 4 — v. Dam 2	0-3
Boele 1 — v. Dam 1	3-1
Boele 2 — Koutstaal	3-0
Boele 3 — v. Splunder 2	2-6
Boele 4 — Gem. Personeel	0-6

Boele 1 — Verolme	2-0
Boele 2 — Gr. e/v. Vliet	4-0
Boele 3 — de Veer	0-3
Boele 4 — Bakker	0-2

Standen t/m 10-6-72

Afd. A		Afd. B	
v. Dam 1	7-11	Boele 2	7-12
Boele 1	7-9	Matab Smit	7-10
Verolme	7-7	Koutstaal	7-8
Contact 1	6-6	P.T.T.	7-8
v. Splunder 1	6-4	Nugteren	7-3
Schram	5-1	Gr. e/v. Vliet	7-1

Afd. C		Afd. D	
Pols	7-11	Gem. Personeel	7-14
Onderwijzers	7-10	Gusto	6-8
v. Splunder 2	7-9	v. Dam 2	7-8
Ridderhof	7-8	Politie	7-5
de Veer	7-3	Bakker	7-5
Boele 3	7-1	Boele 4	7-5
		Contact 2	7-3

Uitslagen onderlinge voetbal competitie 1972

Scheepsbouw—Administratie	1-0
Mach. Fabriek—Lasloods	2-1
Combinatie—Koperslagerij	0-3
Lasloods—Scheepsbouw	1-2
Koperslagerij—Mach. Fabriek	1-2
Adminjstratie—Combinatie	1-1
Koperslagerij—Scheepsbouw	2-1
Combinatie—Mach. Fabriek	1-6
Mach. Fabriek—Koperslagerij	0-0

Standen t/m 10-6-72

Mach. Fabriek	6-11
Koperslagerij	6-7
Scheepsbouw	5-5
Lasloods	4-4
Combinatie	5-2
Administratie	4-1

Gespeelde vriendschappelijke wedstrijd

L.S. Werf—Spaans Elftal	3-3
-------------------------	-----

PERSONALIA

Jubilea	
25 jaar	
18-8 A. Rolloos	electricien
2-9 J. G. v. Campen	ijzerwerker
Benoemingen	
17-4 G. de Jong	hoofd bedrijfsleider scheepsbouw en reparatie
24-4 G. T. Harreman	voorman ijzerwerkers
In dienst getreden zijn	
17-4 A. Theuns	lasser
21-4 A. Amador Fernandez	brander
24-4 H. v. d. Plaat	adm. medewerker (afd. Personeels-zaken)
1-5 C. Deurloo	i.l. ijzerwerker
R. Tomson	koperslager
J. den Haan	hellingschipper
Ir. W. van Marle	bedr. ass. (scheepsbouw)
J. M. Otten	bedr. ass. (scheepsbouw)
J. F. Stijve	hoofdbedrijfsleider (machinefabriek)
8-5 H. J. W. Garritsen	ijzerwerker
J. M. Jacobs	i.l. metaalbewerker
15-5 W. McLuskey	i.d. scheepsbouw
22-5 E. F. R. Fräser	brander
29-5 J. Rodriguez Sierra	el. lasser
J. Bos	el. lasser
P. P. Otzenberger	el. lasser
G. Fascilla	h-ijzerwerker
5-6 A. Kuling	i.l. kraanmachinist
Terug uit militaire dienst	
15-5 A. van Dijk	ijzerwerker
22-5 J. C. Barendregt	ijzerwerker
29-5 J. W. Kruisinga	lasser
De dienst verlaten hebben	
14-4 J. S. Thomson	lasser
20-4 R. Ramos Piñeiro	h-ijzerwerker
21-4 F. J. Tomas Alvarez	stellingmaker
25-4 M. Gago Cucurella	koperslager
27-4 A. Aded Rivera	brander
28-4 M. Gomila Alcedo	brander
M. Campos Jimenez	lasser
H. Held	ijzerwerkersbaas
J. J. Argiz Exposito	lasser
4-5 R. A. v. Heeswijk	praktikant werktuigbouw
8-5 L. Albarran Abreu	h-ijzerwerker
11-5 C. Marcial Ramirez	i.l. lasser
12-5 M. Castaño Cruz	transporteur
A. Perifan Cortes	brander
A. Pallas Gesto	lasser
J. Piñero Gil	koperslager
M. Cebrian San Antonio	lasser
17-5 A. Real Sanchez	i.l. lasser
J. Gonzalez Martinez	brander
18-5 A. Sainz Perliago	h-koperslager
19-5 S. Escudero Otero	plaatwerker
E. Rodriguez Rodriguez	bankwerker
19-5 J. Arana Arenas	brander
J. Vidal Baena	brander
25-5 J. Ardila Piñero	el. lasser
26-5 R. H. Oudkerk	praktikant werktuigbouw

31-5 C. in 't Veld	tekenaar constructeur
A. T. Baas	adm. medewerkster (afd. Personeels-zaken)
A. J. C. Willemsen	werkvoorbereider/calculator II
J. T. E. Bentinck	medewerkster rekeningen afd. lasser
A. Abalde Fernandez	kras ijzerwerkers
2-6 R. Kimkes	
De dienst verlaten wegens arbeidsongeschiktheid	
28-4 J. Hof	hout-scheepmaker
31-5 J. W. Rietveld	magazijnbediende
Voor eerste oefening naar militaire dienst	
12-5 W. J. Vermaas	frezer
H. Kooymann	h-ijzerwerker
2-6 J. Lodder	i.l. instr. pl. ijzerwerkers
J. O. Geene	i.l. instr. pl. bankwerkers
Gepensioneerd	
26-4 C. Dubbelman	el. lasser
27-4 J. E. Foeken	el. lasser
5-5 J. Kalkman	bankwerker
29-5 M. de Ruiter	portier
30-5 G. M. Gouw	magazijnbediende
Geboren	
20-3 Sonia, dochter van de heer en mevr. Lafuente-Puentes	
19-4 Judith Elisabeth, dochter van de hr. en mevr. Verschuur-Korfage	
20-4 Miquel, zoon van de heer en mevr. Alonso Romero	
24-4 Willem Arie, zoon van de hr. en mevr. Lodder-de Haas	
25-4 Remco, zoon van de heer en mevr. Spilt-Overweel	
26-4 Patricia Margareta, dochter van de hr. en mevr. Clarke-Uitslag	
29-4 José Alfredo, zoon van de heer en mevr. Señoris-Carballo	
9-5 Maria del Pilar, dochter van de hr. en mevr. Gutierrez-Gonzalez	
9-5 Martin, zoon van de hr. en mevr. Strik-Gelton	
12-5 Janet, dochter van de hr. en mevr. Harreman-Hartingsveld	
16-5 Monique, dochter van de hr. en mevr. Hef-fels-Altana	
18-5 Chantal, dochter van de hr. en mevr. Van Rijn-Nakken	
20-5 Michel Richard Eduard, zoon van de hr. en mevr. Heiden- v. Maaren	
24-5 Dirk Marinus, zoon van de hr. en mevr. v. d. Wilt- v. d. Linden	
3-6 Joost, zoon van de hr. en mevr. Velthuisen-Put	
Gehuwd	
28-4 de heer E. v. d. Padt met mej. L. Kers	
4-5 de heer J. Kottmann met mej. M. Macphall	
5-5 de heer J. Kuling met mej. R. Moed	
8-5 de heer B. Ober met mej. W. Groenewegen	
12-5 de heer J. v. d. Kruk met mej. T. B. Vogel	
18-5 de heer P. van Rijswijk met mej. P. de Rover	
26-5 de heer N. Ramp met mej. B. Boelee	
26-5 de heer C. Opmeer met mej. I. Kool	
1-6 de heer P. A. v. d. Pol met mej. M. Goede-gebure	
2-6 de heer H. de Deugd met mevr. M. E. H. Pieterse	

in memoriam

Op 14 mei jl. overleed op 70-jarige leeftijd oud-medewerker de heer

CORNELIS ALBERTUS OUWENS.

De heer Ouwens was vanaf 4-12-1923 tot aan zijn pensionering op 9-12-1966 in dienst van ons bedrijf achtereenvolgens als nageltikker en koker/hakker.

Wij gedenken hem als een toegewijd medewerker die immer zijn werkzaamheden nauwgezet en met grote ijver heeft verricht.

Wij wensen zijn familie de kracht toe om dit verlies te kunnen dragen.

Op 24 mei jl. overleed op 74-jarige leeftijd de heer

APOLLONIUS VISSER.

De heer Visser was van 8-6-1926 tot aan zijn pensionering op 21-12-1962 in dienst van ons bedrijf als bankwerker.

Wij gedenken hem als een medewerker die tijdens zijn langdurig dienstverband zijn werkzaamheden immer nauwgezet en met grote ijver heeft verricht.

Wij wensen zijn familie de kracht toe om dit verlies te kunnen dragen.

Op 31 mei jl. overleed op 64-jarige leeftijd de heer

PIETER BOOY.

De heer Booy was vanaf 16-5-1924 in dienst van ons bedrijf als aanhouder. Om gezondheidsredenen was hij de laatste jaren nog slechts gedeeltelijk actief in het koker-magazijn werkzaam.

Wij gedenken hem als een medewerker die gedurende een lange reeks van jaren zijn beste krachten aan ons bedrijf gegeven heeft en die immer zijn werkzaamheden nauwgezet heeft verricht.

Wij wensen zijn familie de kracht toe om dit verlies te kunnen dragen.